

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/1408**af 6. oktober 2020****om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 12. august 2019 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål (»SSHR« eller »den undersøgte vare«) med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Taiwan (»de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (»grundforordningen«). Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 28. juni 2019 af European Steel Association (»Eurofer« eller »klageren«) på vegne af fire EU-producenter, der tegner sig for den samlede EU-produktion af den undersøgte vare. Klagen indeholdt beviser for dumping fra de pågældende lande med deraf følgende væsentlig skade, hvilket var tilstrækkeligt til at berettiggende indledningen af undersøgelsen.

1.2. Registrering

- (3) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare med oprindelse i og afsendt fra de pågældende lande til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 ⁽³⁾. Registreringen af importen ophørte med ikrafttrædelsen af de midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i betragtning 5.

1.3. Midlertidige foranstaltninger

- (4) Den 18. marts 2020 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til beregningernes nøjagtighed inden for tre arbejdsdage. I betragtning af de modtagne bemærkninger blev der foretaget korrektioner af beregningerne for en taiwansk eksporterende producent. Bemærkningerne fra de indonesiske og kinesiske eksporterende producenter ændrede ikke beregningerne.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269I af 12.8.2019, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 af 23. januar 2020 om at gøre importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien til genstand for registrering (EUT L 19 af 24.1.2020, s. 5).

- (5) Den 8. april 2020 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Unionen af SSHR med oprindelse i Indonesien, Kina og Taiwan ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508 (*) (»forordningen om midlertidig told«).
- (6) Som anført i betragtning 27 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af dumping og skade perioden fra den 1. juli 2018 til den 30. juni 2019 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«), og undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.4. Efterfølgende sagsforløb

- (7) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»foreløbig fremlæggelse af oplysninger«), indgav klageren, en bruger af den pågældende vare, en importørsammenslutning, to indonesiske, tre kinesiske og to taiwanske eksporterende producenter samt regeringerne i Kina (»GOC«) og Indonesien (»GOI«) skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told.
- (8) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med klageren den 5. maj 2020 og med den eksporterende producent Walsin Lihwa Co. (»Walsin«) den 22. april 2020. Den 19. maj 2020 fremsendte Kommissionen supplerende oplysninger om beregningen af individuelle målpriser til en EU-producent. Der blev modtaget bemærkninger efter den supplerende fremlæggelse af supplerende oplysninger den 25. maj 2020.
- (9) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen til Unionen af SSHR med oprindelse i Indonesien, Kina og Taiwan (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Samtlige parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (10) Der blev modtaget bemærkninger fra GOC og GOI, to indonesiske, to kinesiske eksporterende producenter og en taiwansk eksporterende producent, klageren og en bruger. Klageren blev indrømmet to høringer, den ene med Kommissionens tjenestegrene og den anden den 12. august 2020 med deltagelse af høringskonsulenten. I forlængelse af denne høring fik klageren en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger om et element i analysen vedrørende virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder som led i vurderingen af Unionens interesser, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2b (se afsnit 6.2.3.3 nedenfor). Desuden blev der på baggrund af de modtagne bemærkninger sendt en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger om underbuds- og målprisunderbudsregningerne til de kinesiske eksporterende producenter Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd. (»FSS«) og Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. (»STSS«). Desuden blev en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger med en revideret beregning af dumpingmargenen sendt til FSS, idet Kommissionen godtog virksomhedens påstand som nævnt i betragtning 143.

1.5. Stikprøveudtagning

- (11) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til stikprøveudtagningen, blev konklusionerne i betragtning 9-19 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.6. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (12) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende undersøgelsesperioden og den betragtede periode, bekræftes betragtning 26 i forordningen om midlertidig told.

1.7. Fuldstændigheden af den foreløbige og endelige fremlæggelse af oplysninger

- (13) Den kinesiske eksporterende producent, FSS, anmodede om offentliggørelse af den procentdel af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, der blev anvendt til at fastsætte EU-erhvervsgrænsens målpris. Desuden anmodede FSS og den eksporterende producent STSS om oplysninger vedrørende EU-producenternes salgsmængder, enhedssalgspriser og ikke-skadevoldende priser samt underbud og målprisunderbud pr. varetype, idet de hævdede, at dette var almindelig praksis i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser. Disse påstande blev afvist, da de fleste varettyper fremstilles af en eller to af de stikprøveudtagne producenterne.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508 af 7. april 2020 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Indonesien, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 110 af 8.4.2020, s. 3).

Fremlæggelse af oplysninger om salgsmængder eller priser pr. varetype ville derfor afsløre fortrolige virksomhedsdata. For så vidt angår de stikprøveudtagne producenters SA&G-omkostninger var disse oplysninger, som blev meddelt af de samarbejdsvillige EU-producenter og kontrolleret af Kommissionen, af fortrolig karakter og kan derfor ikke offentliggøres i lyset af grundforordningens artikel 19.

- (14) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de kinesiske eksporterende producenter FSS og STSS deres anmodning om en supplerende fremlæggelse af oplysninger vedrørende beregningerne af underbud og målprisunderbud, navnlig anmodede de om specifikke oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenens salgsmængder og salgspriser samt underbud og målprisunderbud pr. varetype. Inden for rammerne af beskyttelsen af fortrolige data indgivet af andre parter blev der fremlagt supplerende oplysninger til de anmodende parter i form af indekser eller intervaller. Efterfølgende blev der ikke modtaget yderligere bemærkninger.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Påstande vedrørende varedækningen

- (15) Efter fremlæggelse af foreløbige og endelige oplysninger gentog brugeren Marcegaglia Specialities S.p.A. ("Marcegaglia") sin påstand i betragtning 39 i forordningen om midlertidig told, som gik ud på at udelukke sorte bredbånd fra undersøgelsens omfang. Marcegaglia mindede om forskelle i overfladeruhed og overfladebehandling og forskelle i æstetisk udseende mellem sorte og hvide bredbånd. Med henvisning til sidste punktum i betragtning 44 i forordningen om midlertidig told fremførte Marcegaglia, at med hensyn til indbyrdes ombyttelighed kunne sorte bredbånd ikke erstatte hvide bredbånd til relevante industrielle anvendelsesformål. Marcegaglia tilføjede på dette punkt, at sorte bredbånd ikke kunne modstå samme krav til højtryk og korrosion som hvide bredbånd.
- (16) Marcegaglia hævdede desuden, at enhver risiko for omgåelse, jf. betragtning 44 i forordningen om midlertidig told, forekom usandsynlig, da sorte og hvide bredbånd er rettet mod forskellige kundekategorier og dermed ikke er i direkte konkurrence med hinanden og er direkte genkendelige, og Kommissionen kunne indføre specifikke Taric-koder for de to varekoder for at undgå enhver risiko for omgåelse.
- (17) Med henvisning til betragtning 45 i forordningen om midlertidig told anmodede Marcegaglia Kommissionen om at oplyse mængden af sorte bredbånd, som EU-erhvervsgrenen solgte til andre kunder end Marcegaglia. Kommissionen råder ikke over oplysninger på varegruppeniveau for hele EU-erhvervsgrenen; den har kun disse oplysninger for de enkelte stikprøveudtagne producenter. Under alle omstændigheder er salgsoplysninger pr. varetype i sagens natur fortrolige i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 1, og kan derfor ikke offentliggøres.
- (18) I samme forbindelse hævdede de indonesiske eksportører ITSS og GCNS, at Kommissionen kun burde anvende EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen for sorte bredbånd til beregning af en særskilt skadesmargenen, da den indonesiske eksport næsten udelukkende bestod af sorte bredbånd, hvor fortjenstmargenen var lavere, da sorte bredbånd er halvfabrikata.
- (19) Med hensyn til ovenstående påstande bemærkede Kommissionen, at den undersøgte vare er defineret i afsnit 2 i indledningsmeddelelsen på grundlag af definitionen i klagen. Klageren har identificeret de varer, som den pågældende erhvervsgren har fremstillet og solgt; importen af disse varer fra de pågældende lande er blevet dumpet og har forvoldt skade.
- (20) Hvad angår påstanden om udelukkelse af sorte bredbånd, forklarede Kommissionen i betragtning 44-46 i forordningen om midlertidig told, hvorfor en sådan udelukkelse ikke er berettiget.
- (21) I forlængelse af begrundelsen i forordningen om midlertidig told tegnede salget af sorte bredbånd i undersøgelsesperioden sig for [20 - 30]% ⁽ⁱ⁾ af det samlede salg på det frie marked. Desuden vil udelukkelsen af sorte bredbånd fra undersøgelsens varedækning skade EU-erhvervsgrenens samlede »grønne« cirkulære forretningsmodel, som består i at fremstille den pågældende vare af skrot af rustfrit stål med henblik på salg eller videreforarbejdning til varer i senere handelsled. Under sådanne omstændigheder vil levedygtigheden af EU-erhvervsgrenens produktion af hvide bredbånd af rustfrit stål og andre varer i senere produktionsled blive alvorligt påvirket i negativ retning, da hvide bredbånd i stigende grad produceres i Unionen af dumpede sorte bredbånd, der fremstilles mindre

⁽ⁱ⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

miljøvenligt i de pågældende lande. I betragtning af den hurtige stigning i dumpingimporten vil en sådan udvikling på mellemlang til lang sigt tvinge EU-erhvervsgrenen til at lukke vigtige produktionslinjer. Disse alvorlige konsekvenser vil således ikke være begrænset til produktionen af sorte bredbånd af skrot af rustfrit stål, da brugere af hvide bredbånd og yderligere varer i senere produktionsled fortsat vil have mulighed for at købe disse produkter med et betydeligt dumpingindhold. Derfor ville rimelige konkurrencevilkår på Unionens marked for SSHR og på markeder i de efterfølgende produktionsled blive drastisk reduceret, hvis sorte bredbånd blev udelukket, til skade for EU-erhvervsgrenen.

- (22) Desuden bemærkede Kommissionen, at det er dens faste praksis i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser at opdele den undersøgte vare i forskellige modeller og typer (varekontrolnumre eller »PCN«) for at sikre en rimelig sammenligning med henblik på fastsættelsen af dumping og skade. De deraf følgende varekontrolnumre adskiller normalt modeller af forskellig størrelse og med forskellige egenskaber, men hver for sig er de en del af den undersøgte vare. I det foreliggende tilfælde identificeres udseendet af SSHR ligeledes af det næstsidste bogstav i varekontrolnummeret, dvs. B (black på engelsk) for sort og W (white på engelsk) for hvid. For så vidt angår fastsættelsen af underbud, målprisunderbud og dumping, sikres det derfor, at der foretages en rimelig sammenligning, idet sorte bredbånd ikke sammenlignes med hvide bredbånd og omvendt.
- (23) Endelig bemærkede Kommissionen, at EU-producenter og eksporterende producenter i de pågældende lande har en vertikalt integreret forretningsmodel, der omfatter produktion af både sorte og hvide bredbånd. Det betyder, at disse producenter kan vælge at sælge sorte eller hvide bredbånd til det frie marked.
- (24) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Marcegaglia sin anmodning om at offentliggøre antallet af EU-producenterne kunder og de mængder sorte bredbånd, som EU-erhvervsgrenen solgte til andre genvælsningsanlæg end Marcegaglia i 2018 og i undersøgelsesperioden. Kommissionen mindede om, at disse oplysninger er fortrolige. Kommissionen kunne imidlertid fremlægge et fyldestgørende sammendrag, hvoraf det fremgår, at [1-2] stikprøveudtagne EU-producenter i undersøgelsesperioden solgte [150 000-180 000] ⁽⁶⁾ ton sorte bredbånd til [2-4] kunder.
- (25) Marcegaglia hævdede endvidere, at undersøgelsen havde bekræftet, at med undtagelse af Marcegaglia var der stort set intet frit marked for sorte bredbånd i Unionen, og Marcegaglia kritiserede Kommissionen for ikke at drage nogen konklusioner af denne afgørende omstændighed. Denne kritik blev fundet ubegrundet. Den kendsgerning, at Marcegaglia er den største bruger af sorte bredbånd på EU-markedet, kan ikke anvendes som begrundelse for en særlig behandling af sorte bredbånd eller for en udelukkelse af sorte bredbånd fra varedækningen for den pågældende vare.
- (26) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste Marcegaglia også til betragtning 21 ovenfor og hævdede, at de sorte bredbånd, som virksomheden importerede, udelukkende blev anvendt som råmateriale til fremstilling af varer i efterfølgende produktionsled (koldvalsede flade produkter af rustfrit stål, rør af rustfrit stål). Marcegaglia anvendte ikke sorte bredbånd til fremstilling af hvide bredbånd med henblik på salg på det frie marked i Unionen. På baggrund af ovenstående hævdede virksomheden, at det var vanskeligt at forstå relevansen af Kommissionens påstand om, at hvis sorte bredbånd blev udelukket fra foranstaltningerne, ville hvide bredbånd i stigende grad blive produceret i Unionen af sorte bredbånd, der fremstilles mindre miljøvenligt i de pågældende lande.
- (27) Denne påstand måtte afvises. Hvis der ikke indføres told på sorte bredbånd, vil EU-producenterne sandsynligvis i det mindste indirekte komme til at lide skade på markedet i det efterfølgende produktionsled, hvor de konkurrerer med Marcegaglia. En forøgelse af udglødnings- og bejdskningskapaciteten i Unionen — en proces, som er nødvendig for at omdanne sorte bredbånd til hvide bredbånd — kan da også forventes at finde sted, navnlig ved at omdanne billige importerede sorte bredbånd til hvide bredbånd til skade for EU-erhvervsgrenen, som har investeret betydelige ressourcer med henblik på fuld integration. Hvis EU-erhvervsgrenen ikke længere kan konkurrere på dette grundlag, vil den blive tvunget til at anvende billig dumpingimport og således opgive deres integrerede og mere miljøvenlige forretningsmodel.
- (28) Påstanden om, at sorte bredbånd bør udelukkes fra undersøgelsen, afvises derfor.
- (29) Flere parter gentog deres påstand om at udelukke spoler med en bredde på over 1 800 mm fra undersøgelsen. Ifølge disse parter har bredden indflydelse på egenskaberne, f.eks. trykfastheden.
- (30) Af de årsager, der er anført i betragtning 47 og 48 i forordningen om midlertidig told, afvises disse påstande.

⁽⁶⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

2.2. Konklusion

- (31) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende varedækningen, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 39-46 i forordningen om midlertidig told, som præciseret i betragtning 19-30 ovenfor.

3. DUMPING

3.1. Indonesien

- (32) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra de indonesiske eksporterende producenter PT Indonesia Guang Cing Nickel and Stainless Steel Industry («GCNS») og PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel («ITSS») og fra klageren Eurofer («indlæg af 4. maj 2020») om dumpingresultaterne vedrørende de indonesiske eksporterende producenter. Desuden fremsatte Eurofer bemærkninger vedrørende dumpingberegningen for de indonesiske eksporterende producenter den 7. februar 2020 («indlæg af 7. februar 2020»), som på grund af tidsplanen for undersøgelsen ikke kunne behandles i forordningen om midlertidig told.
- (33) Alle bemærkninger i de indlæg, der er nævnt i betragtning 32, er behandlet i denne forordning.

3.1.1. Eksporterende producenter

- (34) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende beskrivelsen af de indonesiske eksporterende producenter og deres forretningsmæssigt forbundne leverandører i Indonesien, Morowali Industrial Park («MIP»), bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 50-51 i forordningen om midlertidig told.

3.1.2. Anvendelse af grundforordningens artikel 18

- (35) Nærmere oplysninger om årsagerne til anvendelsen af grundforordningens artikel 18 findes i betragtning 52-63 i forordningen om midlertidig told.
- (36) I sit indlæg af 7. februar 2020 fremførte Eurofer, at der burde ses bort fra alle oplysninger fra de indonesiske eksporterende producenter, da de ikke kunne betragtes som pålidelige, idet der ikke forelå omfattende oplysninger om forretningsmæssigt forbundne virksomheder, og da de identificerede forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der var aktive inden for produktion og salg af den pågældende var eller inden for leverancer af råmaterialer, der blev anvendt i produktionsprocessen, ikke samarbejdede.
- (37) Desuden hævdede Eurofer, at Kommissionen ikke burde anvende bestemmelserne i grundforordningens artikel 18, stk. 3. I denne henseende henviste klageren til tidligere retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol ⁽⁷⁾ og Verdenshandelsorganisationens (WTO) appelorgan ⁽⁸⁾.
- (38) Disse påstande blev afvist. Kommissionen fandt, at de eksporterende producenter gjorde en betydelig indsats for at give tilstrækkelige oplysninger om forholdet til deres leverandører og kunder. På grund af den endelige aktionærs beslutninger og deres mindre aktionærforbindelser til visse forretningsmæssigt forbundne kunder lykkedes det ikke desto mindre kun delvist at gøre en indsats. Kommissionen kontrollerede, at leverandører og kunder, der af de eksporterende producenter var anført som forretningsmæssigt forbundne, rent faktisk var forretningsmæssigt forbundne. Usikkerheden om forholdet til de leverandører og kunder, der blev identificeret som ikke forretningsmæssigt forbundne, afspejledes i beregningen af dumpingmargenen, dvs. hvor det var berettiget, blev oplysningerne fra de eksporterende producenter justeret eller afvist og erstattet af de foreliggende faktiske oplysninger.

3.1.3. Normal værdi

- (39) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 64-85 i forordningen om midlertidig told.

⁽⁷⁾ Rettens dom af 22. maj 2014, Guangdong Kito Ceramics m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-633/11, navnlig præmis 100 og 111.

⁽⁸⁾ Appelorganets rapport, USA — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, særlig punkt 102.

- (40) I sit indlæg af 7. februar 2020 fastholdt Eurofer, at Kommissionen burde have set bort fra indkøbsprisen på nikkelmalm, som blev indberettet af de indonesiske eksporterende producenter. Eurofer begrundede dette med, at det ville være berettiget, fordi de eksporterende producenter ikke gav Kommissionen de nødvendige oplysninger til at vurdere, om nikkelmalm blev købt til en armslængdepris. Eurofer foreslog desuden foreslog, at Kommissionen anvendte prisen på sammenlignelig nikkelmalm i Filippinerne, der var angivet i klagen, eller nikkelpriisen, som noteres på London Metal Exchange («LME»), som foreliggende faktiske oplysninger.
- (41) Som forklaret i betragtning 52-54, 60, 68, 80 og 82-85 i forordningen om midlertidig told anvendte Kommissionen faktisk de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende de priser, som de eksporterende producenter betalte for nikkel. I den foreliggende sag fandt Kommissionen ikke desto mindre, at de fleste aspekter af disse priser, bortset fra forholdet til leverandøren, var pålidelige. Ved fastsættelsen af armslængdeprisen på nikkelmalm anvendte Kommissionen derfor oplysningerne fra de eksporterende producenter som foreliggende faktiske oplysninger under hensyntagen til de dyreste købstransaktioner, som sandsynligvis ville blive mindst påvirket af et eventuelt forhold til leverandøren. Som fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 5, giver Kommissionen, hvor det er muligt, forrang til omkostninger på grundlag af optegnelser, der føres af den part, der er omfattet af undersøgelsen, forudsat at disse optegnelser med rimelighed afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Kommissionen afviste derfor Eurofers påstand.
- (42) I sit indlæg af 4. maj 2020 fremførte Eurofer, at Kommissionen ikke havde justeret nikkelmalmomkostningerne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 5, selv om den havde konstateret, at Indonesien havde opretholdt en række mekanismer, der indebar fordrejninger af nikkelmalm, jf. betragtning 342 i forordningen om midlertidig told. Til støtte for denne påstand henviste Eurofer til Kommissionens tidligere praksis⁽⁹⁾ og WTO's retspraksis⁽¹⁰⁾.
- (43) Som forklaret i betragtning 41 erstattede Kommissionen prisen på nikkelmalm, som blev påvirket af forholdet mellem de eksporterende producenter og deres leverandører, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 5, dvs. at den fastsatte armslængdekøbsprisen. Desuden bemærkede Kommissionen, at virkningen af GOI's indgreb blev behandlet som et særskilt spørgsmål i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, som beskrevet i afsnit 6 i forordningen om midlertidig told og i denne forordning.
- (44) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Eurofer sine synspunkter om, at Kommissionen burde have justeret omkostningerne ved nikkelmalm for at modvirke de statslige fordrejninger. Eurofer gjorde for det første gældende, at udskiftningen af nikkelmalmomkostningerne, jf. betragtning 41 og 43, ikke blev foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, men i henhold til grundforordningens artikel 18. For det andet gjorde Eurofer gældende, at Kommissionen havde ret til at erstatte omkostninger, der var påvirket af statslige fordrejninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, selv i forbindelse med Unionens forpligtelser som følge af dens medlemskab af WTO. Eurofer fremførte med henblik herpå, at den seneste retspraksis fra WTO⁽¹¹⁾ ikke udelukkede, at den eksporterende producents omkostninger i henhold til artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale kan erstattes under andre omstændigheder end dem, der er nævnt i artiklen.
- (45) For det første minder Kommissionen om, at omkostningerne ved nikkeljernmalm, der blev købt fra forretningsmæssigt forbundne leverandører, faktisk blev erstattet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Grundforordningens artikel 18 blev kun anvendt i forbindelse med den metode og de transaktioner, der anvendes til at fastsætte armslængdekøbsprisen, da forholdet mellem de eksporterende producenter og deres leverandører ikke altid var klart. For det andet fastholdt Kommissionen, som forklaret i afsnit 6 i denne forordning, at det i dette tilfælde var hensigtsmæssigt at indføre en antidumpingtold svarende til skadesmargenen, når den var lavere end dumpingmargenen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den skadesmargen, der blev fastsat for de indonesiske eksporterende producenter, faktisk var lavere end den vejede gennemsnitlige dumpingmargen. Enhver yderligere stigning i nikkelmalmomkostningerne ville derfor kun øge dumpingmargenen yderligere og således være uden indvirkning på foranstaltningernes niveau. Kommissionen fandt derfor, at Eurofers påstand, som beskrevet i betragtning 44, var uden betydning.

⁽⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/576 af 10. april 2019 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater (EUT L 100 af 11.4.2019, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Appelorganets rapport Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate, WT/DS493/AB/R, særlig punkt 6.85 og 6.105.

⁽¹¹⁾ Appelorganets rapport Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate, WT/DS493/AB/R, punkt 6.105.

- (46) For så vidt angår metoden til bestemmelse af armslængdeprisen på nikkelmalm, udtrykte de eksporterende producenter tilfredshed med, at Kommissionen baserede fastsættelsen af armslængdeprisen på faktiske data fra virksomhederne. De hævdede imidlertid, at den metode, som Kommissionen anvendte, var uforholdsmæssig og førte til overdrevne armslængdeomkostninger ved nikkelmalm. Navnlig påpegede de eksporterende producenter, at købspriserne varierede betydeligt for nikkelmalm med en forskel i nikkelinholdet på 0,01 procentpoint. Som følge heraf foreslog de eksporterende producenter, at Kommissionen skulle tage hensyn til indholdet af nikkel med to decimaler i stedet for kun at anvende én decimal ved justering af omkostningerne.
- (47) Kommissionen undersøgte påstanden og ud fra de oplysninger, der blev indsendt af GCNS, der som den eneste virksomhed i gruppen indsendte et fuldt sæt oplysninger, fandt den, at der ganske rigtigt var afspejlet en forskel i nikkelinholdet på 0,01 procentpoint i købsprisen på nikkelmalm. Kommissionen accepterede derfor påstanden og tilpassede armslængdeomkostningerne ved nikkel i overensstemmelse hermed.
- (48) De eksporterende producenter hævdede endvidere, at Kommissionen burde have fastsat den forretningsmæssigt forbundne leverandør PT Tsingshan Steel Indonesias ("TSI") armslængdekøbspris for nikkelmalm på grundlag af køb fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører af nikkelmalm.
- (49) Kommissionen mindede om, at begrundelsen for at afvise de eksporterende producenters købspris for nikkelmalm var manglen på relevante oplysninger om gruppens internationale struktur. Det forhold, at Kommissionen ikke var i stand til at fastslå, hvilke af de eksporterende producenters leverandører der faktisk ikke var forretningsmæssigt forbundne, gjaldt også for TSI's leverandører.
- (50) Ikke desto mindre tilpassede Kommissionen efter ændringen i den armslængdepris, der blev beregnet for GCNS som forklaret i betragtning 46 og 47, også TSI's armslængdeindkøbspris ved at anvende forholdet mellem den gennemsnitlige faktiske pris, der betales af TSI og af GCNS, på referenceprisen for GCNS. Dette var også i overensstemmelse med de eksporterende producenters tekniske bemærkninger vedrørende en alternativ fastsættelse af armslængdekøbsprisen for nikkelmalm for så vidt angår TSI.
- (51) Desuden konstaterede Kommissionen i forbindelse med gennemgangen af bemærkningerne fra de interesserede parter, at den i den foreløbige fase havde undladt at tage hensyn til visse produktionsomkostninger, som blev indberettet af ITSS, ved beregningen af den normale værdi.
- (52) Efter at denne forglemmelse var blevet afhjulpet, var ingen af ITSS's hjemmemarkedssalg af samme vare rentable. Derfor beregnede Kommissionen den normale værdi ved at føje følgende til ITSS's gennemsnitlige omkostninger ved produktion af samme vare i undersøgelsesperioden:
- a) GCNS's vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden og
  - b) GCNS' vejede gennemsnitlige fortjeneste ved hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden.
- (53) Med hensyn til fastsættelsen af den normale værdi for ITSS fremførte Eurofer i sit indlæg af 4. maj 2020, at Kommissionen ikke burde have konkluderet, at salget til uafhængige kunder var repræsentativt og rentabelt i mangel af oplysninger om en omfattende international struktur i gruppen.
- (54) Kommissionen bemærkede, at i betragtning af justeringerne af fastsættelsen af den normale værdi for ITSS i betragtning 52, havde dens tidligere konklusioner og dermed kommentarerne fra Eurofer ikke længere betydning.
- (55) I overensstemmelse med de accepterede påstande og præciseringer i betragtning 39-50, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 64-72 og 80-85 i forordningen om midlertidig told. Aspekterne vedrørende fastsættelsen af den normale værdi for ITSS, jf. betragtning 73-79 i forordningen om midlertidig told, blev tilpasset som beskrevet i betragtning 51-54.

3.1.4. Eksportpris

- (56) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 86 og 87 i forordningen om midlertidig told.

- (57) I sit indlæg af 7. februar 2020 anførte Eurofer, at Kommissionen ikke burde bruge importpriserne fra de indonesiske eksporterende producenters største kunde i Unionen som værende de foreliggende faktiske oplysninger. Klageren hævdede navnlig, at de eksporterende producenter var involveret i et koordineret tilgang om ikke at samarbejde, og at de havde arrangeret de foreliggende faktiske oplysninger, så de skulle føre til en mere gunstig afgørelse om dumping. Eurofer støttede sidstnævnte påstand med indlæggene fra den pågældende kunde. Navnlig påpegede Eurofer, at kunden først fremlagde detaljerede oplysninger om priserne på importen fra Indonesien (indlæg af 4. november 2019, referencenummer t19.005668), efter at Kommissionen havde sendt sin anden mangelskrivelse til de indonesiske eksporterende producenter den 23. oktober 2019 (referencenummer t19.005465). Følgelig konkluderede Eurofer, at de indonesiske eksporterende producenter anmodede kunden i Unionen om at fremlægge oplysningerne i stedet for deres egne lister over eksportsalg.
- (58) Klageren gentog sine påstande, jf. betragtning 57, i sit indlæg af 4. maj 2020.
- (59) I den forbindelse er det vigtigt at præcisere, at kunden i Unionen helt fra begyndelsen samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Den 18. oktober 2019 forhørte Kommissionen sig om, hvorvidt virksomheden var villig til at indsende yderligere oplysninger om importen af den undersøgte vare med oprindelse i Indonesien opdelt pr. transaktion og varetype (referencenummer t20.003960). Virksomheden indsendte de ønskede oplysninger den 25. oktober 2019 (referencenummer t19.005556). Det indlæg af 4. november 2019, som Eurofer henviste til, blev fremlagt af kunden i Unionen som en præcisering som følge af supplerende spørgsmål fra Kommissionen.
- (60) Desuden mindede Kommissionen om, at de indonesiske eksporterende producenter fremlagde en fuldstændig liste over deres eksportsalg til Unionen. Kommissionen kunne bl.a. kontrollere varettyper, mængder, værdier og bestemmelsessted for så vidt angår disse salgstransaktioner. Da de forretningsmæssigt forbundne forhandlere i tredjelande, der var involveret i eksportsalget, ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, kunne Kommissionen imidlertid ikke fastsætte eksportprisen på grundlag af deres videresalgspris til den første uafhængige kunde. I den foreliggende sag har Kommissionen besluttet at anvende de oplysninger, der allerede er tilgængelige i sagsakterne, suppleret med detaljerede oplysninger pr. transaktion og varetype, som blev indsendt af EU-kunden.
- (61) Desuden sammenlignede Kommissionen disse priser med officielle handelsstatistikker fra Eurostat og konstaterede, at de enhedsimportpriser, der blev fastlagt på grundlag af alle tilgængelige kilder, var meget ens. Kommissionen fandt således, at de oplysninger, der blev afgivet af den største kunde i Unionen, var egnede til at blive anvendt som foreliggende faktiske oplysninger.
- (62) Eurofers påstande i betragtning 57 og 58 afvises derfor.
- (63) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende eksportprisen end dem, der allerede er omfattet af betragtning 56-62 ovenfor, blev betragtning 86-87 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.1.5. Sammenligning

- (64) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 88-89 i forordningen om midlertidig told.
- (65) I sit indlæg af 4. maj 2020 anførte Eurofer, at Kommissionen ikke havde draget passende konklusioner af den manglende samarbejdsvilje blandt de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i de indonesiske eksporterende producenters eksportsalg, for så vidt angår fastsættelsen af eksportprisen med henblik på sammenligningen. Navnlig fremførte Eurofer, at Kommissionen ikke burde have taget oplysningerne fra de eksporterende producenter vedrørende transport, håndtering og lastning samt andre justeringer (f.eks. provisioner, kreditomkostninger, bankgebyrer, valutaomregning) for pålydende.
- (66) Eurofer rejste endvidere tvivl om fradragene i eksportprisen for SA&G-omkostninger og fortjeneste for de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget, da deres identitet og forhold til de eksporterende producenter ikke kunne kontrolleres.
- (67) Endelig fremførte Eurofer, at Kommissionen burde have oplyst identiteten på den forretningsmæssigt forbundne forhandler, hvis offentligt tilgængelige regnskaber blev anvendt til at bestemme de SA&G-omkostninger, der skulle trækkes fra eksportprisen.

- (68) Kommissionen fandt ikke, at den behandlede de indonesiske eksporterende producenter mere favorabelt, da den anvendte de foreliggende faktiske oplysninger, enten fra offentlige kilder eller fra de eksporterende producenter selv. Kommissionen mindede om, at den for at fastsætte eksportprisen med henblik på sammenligning med den normale værdi, dvs. på ab fabrik-niveau, trak provisionen hos den ikke forretningsmæssigt forbundne forhandler, der var involveret i eksportsalget, SA&G-omkostninger hos flere forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalg, fortjeneste hos en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, omkostninger ved søtransport og forsikring, håndtering og lastning i Indonesien, transport i Indonesien samt kreditomkostninger for hver enkelt eksporttransaktion fra eksportprisen på cif-niveau, som blev fastsat ud fra EU-kundens importpriser.
- (69) I denne forbindelse fratrak Kommissionen for hver transaktion SA&G-omkostninger for alle forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget, selv om de eksporterende producenter hævdede, at ikke alle var involveret i samtlige salgskanaler. Desuden fratrak Kommissionen kreditomkostninger på grundlag af de indonesiske rentesatser og den gennemsnitlige varighed af den handelskredit, som EU-kunden havde modtaget, selv om de indonesiske eksporterende producenter ikke ydede nogen handelskredit ved eksport til Unionen. I dette tilfælde fandt Kommissionen, at eksportkrediten kunne være blevet ydet af en af de forretningsmæssigt forbundne forhandlere, der var involveret i eksportsalget.
- (70) Med hensyn til identiteten af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, hvis regnskaber blev anvendt til at bestemme SA&G-omkostningerne, skal det bemærkes, at de eksporterende producenter betragtede deres identitetsoplysninger som følsomme oplysninger. Kommissionen offentliggjorde derfor ikke disse oplysninger i forordningen om midlertidig told.
- (71) Af de årsager, der er forklaret i betragtning 68-70, afviste Kommissionen Eurofers påstand.
- (72) De eksporterende producenter hævdede, at justeringen af eksportprisen for SA&G-omkostninger hos forretningsmæssigt forbundne forhandlere uden for Unionen var uberettiget, eller at justeringen alternativt burde have været beregnet på en anden måde. Kommissionen accepterede den foreslåede alternative beregning af den pågældende justering og tilpassede eksportprisen i overensstemmelse hermed. Siden justeringen vedrørte de eksporterende producenters fortrolige forretningsoplysninger, blev de nærmere detaljer præciseret i en virksomheds-specifik fremlæggelse af oplysninger.
- (73) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen, bekræftedes konklusionerne i betragtning 87-88 i forordningen om midlertidig told for så vidt angår justeringerne af den normale værdi.

3.1.6. Dumpingmargener

- (74) Som anført i betragtning 32-73 tog Kommissionen hensyn til de interesserede parter bemærkninger og foretog en ny beregning af dumpingmargenerne for så vidt angår de indonesiske eksporterende producenter.
- (75) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Alle andre virksomheder	17,7

- (76) Beregningerne af de individuelle dumpingmargener efter korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de interesserede parter bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev fremlagt for de indonesiske eksporterende producenter.

3.2. Kina

3.2.1. Indledende bemærkninger

- (77) Som forklaret i betragtning 95-99 i forordningen om midlertidig told besluttede Kommissionen at anvende grundforordningens artikel 18 over for en af de stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter — Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd. ("Zhenshi"). Kommissionen var ikke i stand til at afstemme flere tal, der var afgørende for beregningen af virksomhedens individuelle dumpingmargen, såsom produktionsmængder pr.

varetype, forbrug af energiinput, fordeling af biprodukter og indirekte produktionsomkostninger med virksomhedens reviderede regnskaber, omkostningsstyringskonti og data i de interne it-applikationer, der blev anvendt.

- (78) Kommissionen fandt derfor, at de fremlagte oplysninger var upålidelige, og besluttede at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 1, til at afslutte fastsættelsen af den eksporterende producents dumping- og skadesmargen. Dette førte til, at den pågældende virksomhed i den midlertidige fase blev omfattet af restmargenen.
- (79) I sit indlæg efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Zhenshi igen bemærkninger til Kommissionens beslutning om at anvende grundforordningens artikel 18 og pålægge resttolden. Virksomheden hævdede, at selv om den undlod at fremlægge de relevante data til beregningen af den normale værdi, rådede Kommissionen over alle de kontrollerede eksportsalgsdata, der var nødvendige for at beregne en individuel skadesmargen. I denne forbindelse anmodede virksomheden Kommissionen om at anvende grundforordningens artikel 18, stk. 3, da *»en eventuel mangel ikke kan give anledning til urimelige vanskeligheder med hensyn til at nå frem til et rimeligt præcist resultat i denne sag, selv om de oplysninger, som virksomheden fremlagde, ikke var fyldestgørende i enhver henseende«*.
- (80) Efter en gennemgang af denne påstand besluttede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 3, at beregne en individuel dumping- og skadesmargen for Zhenshi på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.
- (81) Hvad angår dumpingmargenen, blev virksomhedens kontrollerede eksportpriser anvendt til at fastsætte eksportprisen. For hver varetype, der eksporteres af Zhenshi, blev den normale værdi, der blev anvendt til beregningen, taget fra en af de to andre samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter. Når den normale værdi for denne bestemte varetype fandtes i begge de pågældende virksomheder, blev den højeste af de to anvendt. Dette blev anset for at være en rimelig metode, da Zhenshi ikke har fremlagt tilstrækkelige data til beregningen af virksomhedens normale værdi. Hvis den normale værdi for en bestemt varetype ikke fandtes i nogen af de to virksomheder, anvendtes den normale værdi for den varetype, der var mest sammenlignelig med den varetype, som blev eksporteret af Zhenshi. De normale værdier blev derefter sammenlignet pr. varetype med eksportpriser justeret til ab fabrik-niveau, som blev fremlagt af Zhenshi og verificeret under kontrolbesøget.
- (82) Som følge af ovennævnte beregning blev den individuelle dumpingmargen for Zhenshi udtrykt i procent af virksomhedens egen cif-værdi fastsat til 71,7 %.
- (83) Da virksomhedens dumpingmargen var baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, blev den i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 6, andet afsnit, ikke anvendt til at beregne den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven.
- (84) Kommissionens beslutning om at beregne en individuel dumpingmargen for Zhenshi blev anfægtet af Eurofer i dennes indlæg efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Klageren anfægtede ændringen i Kommissionens holdning i den endelige fremlæggelse af oplysninger og påpegede, at den kinesiske eksportør kun gentog sine tidligere argumenter og ikke fremlagde nye oplysninger. Ifølge klageren konkluderede Kommissionen klart i den foreløbige fase, at det ikke var muligt at beregne en individuel dumpingmargen for Zhenshi, da flere nøgletal ikke kunne afstemmes med virksomhedens reviderede regnskaber, omkostningsstyringskonti og IT-databaser.
- (85) Eurofer fremførte yderligere, at en beregning af dumpingmargenen bør baseres på virksomhedens egne data i modsætning til den metode, som Kommissionen havde anvendt i den endelige fase.
- (86) Endelig rejste klageren tvivl om, hvordan Kommissionen kunne have accepteret Zhenshis eksportpriser, da besvarelsen af spørgeskemaet ikke kunne afstemmes med de reviderede regnskaber.
- (87) For det første fastholder Kommissionen stadig sin konklusion om, at det ikke var muligt at beregne den normale værdi på grundlag af de data, der blev fremlagt af Zhenshi. Problemet med afstemningen af tallene vedrørte kun produktion, lagerbeholdninger, omkostninger og inputforbrug fordelt på for de forskellige varetyper, hvilket gjorde det umuligt at beregne den normale værdi. Zhenshi fremlagde imidlertid alle de elementer, der var nødvendige for at fastsætte eksportprisen, så Kommissionen kunne kontrollere dem.

- (88) For det andet kom virksomheden efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger med et nyt gyldigt argument — eftersom Kommissionen indrømmede, at den kunne kontrollere eksportsalgsdataene, kunne der beregnes en individuel skadesmargen. Kommissionen godtog dette argument og beregnede derefter en individuel skadesmargen og følgelig også en dumpingmargen, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 3.
- (89) I modsætning til Eurofers udtalelse er det ikke usædvanligt, at en virksomheds normale værdi ikke er baseret på data fremlagt af den eksporterende producent. Kommissionen kan anvende de foreliggende faktiske oplysninger, herunder data fra andre kilder, hvis de fremlagte oplysninger f.eks. er upålidelige.
- (90) Som det fremgår af grundforordningens artikel 18, stk. 3, og som det fremgår af betragtning 81, er den normale værdi for Zhenshi således baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, hvilket er en objektiv vurdering. I dette specifikke tilfælde har denne vurdering ført til en individuel dumpingmargen i mellemsegmentet for de kinesiske virksomheder og til den laveste skadesmargen på grund af virksomhedens eksportpriser.
- (91) Endelig fandt Kommissionen ingen grund til at afvise virksomhedens salgs- og omsætningsdata eller udelukke bestemte eksporttransaktioner fra beregningen. Til trods for problemer med fordelingen af omkostninger og input til de producerede varettyper kunne eksport- og omsætningstallene kontrolleres og afstemmes med virksomhedens reviderede regnskaber og med objektive eksterne dokumenter såsom momsopgørelser, tolddeklarationer, faktiske transport- og forsikringsdokumenter.
- (92) Af de årsager, der er beskrevet i betragtning 87-91, blev klagerens argumenter imod anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, for så vidt angår Zhenshi, afvist.

3.2.2. Normal værdi

3.2.2.1. Forekomsten af væsentlige forbrejninger

- (93) For så vidt angår de eksporterende producenter i Kina beregnede Kommissionen udelukkende den normale værdi i oprindelseslandet på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier i et passende repræsentativt land, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a).
- (94) Betragtning 103-157 i forordningen om midlertidig told omfattede en undersøgelse af al tilgængelig dokumentation vedrørende Kinas indgriben i landets økonomi i almindelighed såvel som inden for stålsektoren, hvoraf det fremgik, at priser på og omkostninger ved den pågældende vare, herunder omkostninger til råmaterialer, energi og arbejdskraft, ikke er et resultat af frie markeds kræfter, fordi de er blevet påvirket af betydelig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b).
- (95) På dette grundlag og i mangel af samarbejdsvilje fra GOC i forbindelse med undersøgelsen konkluderede Kommissionen foreløbigt, at det ikke var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet til at fastsætte den normale værdi.
- (96) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger indsendte GOC og den kinesiske eksporterende producent, FSS, bemærkninger vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a.
- (97) Begge interesserede parter hævdede, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke er i overensstemmelse med WTO-reglerne, nemlig GATT-aftalens artikel VI.1(b), og artikel 2.2 i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 («antidumpingaftalen»), og at grundforordningen indfører et begreb "væsentlige forbrejninger", som ikke er anført i antidumpingaftalens artikel 2.2 som et af elementerne til at beregne den normale værdi. Ved at henvise til omkostninger ved produktion og salg i et repræsentativt land eller til internationale priser, omkostninger eller referenceværdier, er den normale værdi, som beregnes på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, desuden angiveligt mere vidtgående end anvendelsesområdet for GATT's artikel VI.1(b), og antidumpingaftalens artikel 2.2, som kræver, at der anvendes omkostninger i oprindelseslandet.

- (98) I forbindelse med denne undersøgelse konkluderede Kommissionen i betragtning 95, at det er hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Kommissionen var ikke enig i de interesserede parter påstand om, at Kommissionen ikke skal anvende artikel 2, stk. 6a. Kommissionen mente tværtimod, at artikel 2, stk. 6a, finder anvendelse og skal anvendes i den foreliggende sag. Desuden mente Kommissionen, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser. Det er Kommissionens opfattelse, som præciseret i DS473 EU-Biodiesel (Argentina), at de bestemmelser i grundforordningen, der gælder generelt for alle WTO-medlemmer, navnlig grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, tillader, at der anvendes data fra et tredjeland, behørigt justeret, når en sådan justering er nødvendig og begrundet.
- (99) Desuden hævdede GOC, at Kommissionens arbejdsdokument om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations«⁽¹²⁾ ikke kan betegnes som den "rapport", der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, bør *»udarbejdes, offentliggøres og ajourføres regelmæssigt«*. GOC hævdede også, at dokumentet ikke er repræsentativt og stærkt afviger fra de faktiske omstændigheder.
- (100) Desuden bemærkede GOC, at der kun blev udarbejdet et sådant arbejdsdokument med hensyn til Kina, og at der ikke foretages en lignende markedsanalyse for andre lande, herunder det repræsentative land i undersøgelsen eller Den Europæiske Unions medlemsstater. Ifølge GOC har dette givet anledning til bekymring med hensyn til principperne for mestbegunstigelse (MFN) og national behandling (»NT«).
- (101) Som svar på disse påstande bemærker Kommissionen, at rapporten har været offentliggjort siden december 2017, således at alle interesserede parter ville have rig lejlighed til at tilbagevise, supplere eller kommentere den og de beviser, den er baseret på. GOC har undladt at tilbagevise eller kommentere indholdet af rapporten og de beviser, der er indeholdt heri, siden den blev offentliggjort i december 2017. GOC har heller ikke fremlagt dokumentation for, at rapporten er forældet. Under alle omstændigheder bemærker Kommissionen navnlig, at de vigtigste politikdokumenter og beviser i rapporten, herunder de relevante femårsplaner og den lovgivning, der fandt anvendelse på den pågældende vare i undersøgelsesperioden, stadig er relevante. For så vidt angår spørgsmålet om forskelsbehandling minder Kommissionen om, at en sådan rapport i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c), kun skal udarbejdes for et land, hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land. Efter vedtagelsen af de nye bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, i december 2017 havde Kommissionen sådanne indicier for væsentlige fordrejninger for Kina. Kommissionen overvejer tilsvarende rapporter om andre lande. Kommissionen afviste derfor disse påstande.
- (102) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOC sine påstande vedrørende status for det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er omhandlet i betragtning 99, forskelsbehandlingen af Kina og en påstået overtrædelse af bestemmelserne om mestbegunstigelsesbehandling og national behandling samt den manglende overensstemmelse mellem grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og antidumpingaftalens artikel 2.2. Der blev imidlertid ikke fremlagt nye argumenter eller beviser, som kunne ændre Kommissionens foreløbige afvisning af disse påstande eller konklusionerne i betragtning 101.
- (103) I samme indlæg påstod GOC, at rapporten blev offentliggjort som et arbejdsdokument, og at der ikke var noget bevis eller tegn på, at dokumentet blev godkendt eller vedtaget af Kommissionen på tidspunktet for offentliggørelsen eller senere. Uden Kommissionens formelle vedtagelse eller godkendelse og da rapporten blev offentliggjort som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, er der alvorlig tvivl om, hvorvidt et sådant dokument kan betragtes som Kommissionens officielle holdning, og om, hvorvidt dets retlige status opfylder kravet i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, til Kommissionens udarbejdelse, offentliggørelse og ajourføring af rapporter.
- (104) Rapporten er et faktabaseret teknisk dokument, der kun anvendes i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser. Det offentliggøres derfor som et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, da det er rent beskrivende og ikke giver udtryk for nogen politisk holdning, præferencer eller afgørelser. Dette påvirker ikke indholdet, nemlig kilderne til oplysninger om forekomsten af væsentlige fordrejninger i den kinesiske økonomi, der er relevante for anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra c). I denne undersøgelse indgår rapporten, herunder de deri indeholdte beviser, i de sagsakter, der begrunder anvendelsen af artikel 2, stk. 6a. GOC har ikke fremlagt bevis for, at oplysningerne i rapporten ikke er gyldige eller ikke finder anvendelse i forbindelse med denne

⁽¹²⁾ SWD(2017) 483 final/2 af 20. december 2017.

undersøgelse. Under alle omstændigheder minder Kommissionen om, at eksistensen af en landerapport ikke er en nødvendig betingelse for anvendelsen af artikel 2, stk. 6a, da det af artikel 2, stk. 6a, litra c), fremgår, at hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport. Ved anvendelsen af metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, er det vigtigste, at der forekommer væsentlige fordrejninger i den foreliggende sag, sådan som det er tilfældet i denne undersøgelse. Denne påstand blev derfor afvist.

- (105) I det samme indlæg rejste GOC spørgsmålet om en påstået uoverensstemmelse mellem grundforordningens artikel 2, stk. 6a, og antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, da Kommissionen afviste de kinesiske virksomheders omkostninger uden at have konstateret, om deres regnskaber blev ført i overensstemmelse med de generelt accepterede regnskabsprincipper i Kina, eller om regnskaberne med rimelighed afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.
- (106) Som forklaret i betragtning 93-98 konkluderede Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 6a, dat der foreligger væsentlige fordrejninger, jf. litra b) i nævnte artikel. De kinesiske virksomheder fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, men de fremsatte ingen relevante bemærkninger. Spørgsmålet, om hvorvidt de kinesiske virksomheders regnskaber blev ført i overensstemmelse med de almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i Kina, eller om regnskaberne med rimelighed afspejlede de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare, berører derfor ikke konklusionen vedrørende anvendelsen af metoden i grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Denne påstand blev derfor afvist.
- (107) Endelig hævdede GOC, at undersøgelsen blev gennemført ud fra den antagelse, at der forelå væsentlige fordrejninger på det kinesiske marked og i den berørte sektor, og at de interesserede parter havde ikke mulighed for at forsvare deres interesser og bevise, at deres regnskaber i rimelig grad afspejlede omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den undersøgte vare.
- (108) Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til de påståede markedsfordrejninger i Kina og den potentielle anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 6a. Nogle af de kinesiske eksporterende producenter fremsatte bemærkninger til de påståede markedsfordrejninger i deres spørgeskemabesvarelser og i særskilte indlæg. Deres bemærkninger hertil blev behandlet i betragtning 111-113 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 98-101 ovenfor. GOC benyttede ikke lejligheden til at fremsætte bemærkninger til de påståede markedsfordrejninger inden for den frist, der er fastsat i afsnit 5.3.2 i indledningsmeddelelsen ⁽¹³⁾, og besvarede ikke spørgeskemaet med specifikke spørgsmål om forekomsten af væsentlige fordrejninger i Kina, der blev sendt den 12. august 2019. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (109) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), bekræftede Kommissionen betragtning 103-159 i forordningen om midlertidig told.

3.2.2.2. Repræsentativt land

- (110) Som forklaret i betragtning 160-178 i forordningen om midlertidig told valgte Kommissionen foreløbigt Brasilien som et passende repræsentativt land i denne procedure, da landet opfyldte alle kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), første led.
- (111) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Marcegaglia bemærkninger til valget af det repræsentative land. Virksomheden hævdede, at Brasilien ikke er et passende repræsentativt land, da der kun er én stor producent af den undersøgte vare, som er vertikalt integreret og er førende på markedet, da den kontrollerer hele forsyningskæden, fra fremstilling af plader til distribution af varer i senere produktionsled. Brugeren hævdede desuden, at det brasilianske marked for flade produkter af rustfrit stål er beskyttet af flere antidumpingforanstaltninger.

⁽¹³⁾ Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien (EUT C 269I af 12.8.2019, s. 1).

- (112) Kommissionen fremlagde sin analyse af valget af repræsentativt land i to på hinanden følgende notater⁽¹⁴⁾. Disse notater informerede interesserede parter om de kriterier, der blev anvendt ved valget af det repræsentative land og om mulige alternativer. De interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til Kommissionens valg og til at fremsætte deres eget forslag til det mest passende repræsentative land. Marcegaglia fremsatte ingen bemærkninger i denne henseende.
- (113) Ikke desto mindre er visse virksomheders påståede dominerende stilling eller forekomsten af antidumpingforanstaltninger på det repræsentative lands hjemmemarked for så vidt angår den undersøgte vare uden betydning ved valget af et repræsentativt land. Ved fastsættelsen af referencepriserne anvendte Kommissionen de brasilianske importpriser for råmaterialer, hjælpematerialer og energiinput — herunder produktionsfaktorer anvendt til produktion af plader eller til produktion af yderligere input i tidligere produktionsled, såsom kokskul, sinter og smeltet jern. Disse input anvendes af mange sektorer i det repræsentative land, og den påståede begrænsede interne konkurrence på markedet for flade produkter af rustfrit stål eller beskyttelsen heraf gennem antidumpingforanstaltninger kan derfor ikke i væsentlig grad påvirke den gennemsnitlige importpris på de pågældende input.
- (114) Marcegaglia påpegede også, at producenten i det repræsentative land er forretningsmæssigt forbundet med en af klagerne.
- (115) Producenten i Brasilien, Aperam Inox America do Sul S.A., er ganske rigtigt forretningsmæssigt forbundet med den stikprøveudtagne EU-producent Aperam Stainless Belgium. Kommissionen fandt imidlertid ingen beviser for, at dette forhold havde en fordrejende virkning på den brasilianske virksomheds SA&G og fortjeneste.
- (116) Under hensyntagen til ovenstående blev Marcegaglia's påstand afvist, og betragtning 160-178 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

3.2.2.3. Kilder anvendt til fastsættelse af ikke-fordrejede omkostninger

- (117) De kilder, som Kommissionen anvendte til at fastsætte de ikke-fordrejede omkostninger ved produktionsfaktorer i forbindelse med beregningen af de direkte produktionsomkostninger, var anført i betragtning 179-183 i forordningen om midlertidig told.
- (118) I denne forbindelse fremsatte klageren en påstand vedrørende anvendelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) statistikker med henblik på at fastsætte ikke-fordrejede arbejdskraftomkostninger. Eurofer hævdede, at eftersom arbejdskraftomkostningerne er meget højere i den brasilianske stålindustri end i fremstillingssektoren som helhed, bør Kommissionen henholde sig til de offentligt tilgængelige statistikker, der er offentliggjort af den brasilianske stålsammenslutning. Klageren fremlagde disse statistikker.
- (119) Kommissionen analyserede de statistikker, der var fremlagt til støtte for denne påstand. Rapporten fra Brasiliens Stålinstitut, som indeholder oplysninger om de samlede lønninger, velfærdsudgifter og den samlede beskæftigelse i sektoren, som Eurofer fremlagde til støtte for sin påstand, skelner mellem den samlede registrerede arbejdsstyrke, den faktiske aktive arbejdsstyrke og arbejdsstyrken i underentrepriser. Da rapporten kun indeholder rådata uden beskrivelse af metoden, er det ikke klart, hvordan tallene for den samlede værdi af "lønsommen" og velfærdsudgifterne kan kædes sammen med antallet af ansatte. For ansatte i underentreprise findes der ingen oplysninger om niveauet af sociale ydelser og den gennemsnitlige arbejdstid. Desuden er de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger for stålsektoren, som beregnet af Eurofer i dennes indlæg, næsten fire gange højere end de arbejdskraftomkostninger, som Kommissionen foreløbigt beregnede på grundlag af ILO's officielle statistikker vedrørende fremstillingssektoren i Brasilien. Selv med den mest forsigtige tilgang og under hensyntagen til det samlede antal ansatte vil statistikkerne fra den brasilianske stålsammenslutning indeholde en timeløn for stålsektoren, som i gennemsnit er næsten 20 % højere end i den finansielle sektor og 50 % højere end i den brasilianske IT-sektor i forhold til tallene fra ILO's officielle statistikker. Da tallene fra Eurofer derfor ikke kunne anvendes som grundlag for de anslåede arbejdskraftomkostninger pr. time og uden at kende den metode, der ligger bag dem, fandt Kommissionen, at der var tale om en mindre pålidelig kilde end ILO's statistikker med henblik på beregningen af arbejdskraftomkostningerne.
- (120) Under hensyntagen til ovenstående blev Eurofers påstand afvist, og betragtning 179-183 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

⁽¹⁴⁾ Notat af 9. september 2019 og notat af 10. oktober 2019 om kilder til fastsættelse af den normale værdi.

3.2.2.4. Ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier

- (121) Betragtning 185-200 i forordningen om midlertidig told omfattede en liste over de produktionsfaktorer, der blev anvendt til at fastsætte de ikke-fordrejede direkte produktionsomkostninger, deres ikke-fordrejede værdi, og metoden til beregning heraf.
- (122) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger indgav to kinesiske eksporterende producenter — FSS og STSS — en række påstande vedrørende ovennævnte betragtninger.
- (123) Begge interesserede parter påstod, at den ikke-fordrejede referenceværdi for flere produktionsfaktorer var tale for høj, hvilket kunne skyldes, at der blev anvendt for generelle brasilianske toldkoder, og at man således ikke havde sammenlignet det samme input eller havde sammenlignet en meget lille brasiliansk importmængde med en meget større mængde råmaterialer forbrugt af de kinesiske producenter.
- (124) De interesserede parter blev ved notatet af 10. oktober underrettet om, hvilke toldkoder Kommissionen havde til hensigt at anvende som referenceværdier for ikke-fordrejede værdier for alle produktionsfaktorer. De interesserede parter havde også adgang til de tilsvarende repræsentative importmængder og -værdier, da oplysningerne fra de brasilianske toldstatistikker var vedlagt notatet. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger på dette tidspunkt.
- (125) Desuden blev alle produktionsfaktorerne drøftet indgående under kontrolbesøgene hos de pågældende virksomheder. Dette omfattede en drøftelse af den nøjagtige sammensætning af et givet input og den foreslåede HS-kode, eventuelt korrigeret efter aftale med virksomheden.
- (126) Endelig sammenlignede Kommissionen ikke importmængden til det repræsentative land med de mængder, der blev købt og forbrugt af de kinesiske eksporterende producenter for de specifikke input. De mængder, der blev importeret til Brasilien, kunne være mindre, men de blev stadig anset for at være repræsentative.
- (127) På baggrund af ovenstående blev påstandene vedrørende referenceværdierne afvist med undtagelse af to produktionsfaktorer, hvor Kommissionen efter yderligere analyse faktisk var enig i, at de importerede mængder muligvis er for ubetydelige til at være repræsentative.
- (128) For jernmalm besluttede Kommissionen at anvende en international referenceværdi baseret på den gennemsnitlige noterede pris for jernmalm på grundlag af Fastmarkets. For ilt besluttede Kommissionen at flytte omkostningerne til de indirekte produktionsomkostninger i betragtning af den ubetydelige andel af dette input i produktionsomkostningerne. Den detaljerede beregning af den nye referenceværdi for jernmalm og den ajourførte liste over produktionsfaktorer, der er flyttet til de indirekte omkostninger, er opført i de endelige virksomhedsspecifikke informationsdokumenter.
- (129) Begge interesserede parter hævdede endvidere, at de ikke-fordrejede omkostninger ikke afspejlede omkostningerne i Kina. Virksomhederne hævdede, at international fragt, forsikring og told principielt ikke bør lægges til den referenceværdi, der er beregnet for de input, som de kinesiske producenter køber på hjemmemarkedet.
- (130) FSS hævdede endvidere, at selv om fragt og forsikring tilføjes, ville det være ulogisk at basere justeringen på tallene for fragt og forsikring fra de kinesiske eksportører, da disse vedrører eksport fra Kina til Unionen, hvorimod der bør foretages en justering af fob-prisen fra den brasilianske grænse til producentens lokaler.
- (131) STSS anfægtede endvidere det faktiske tal, der blev anvendt til justeringen af de indenlandske transportomkostninger, og fremlagde en alternativ beregning baseret på virksomhedens faktiske data.
- (132) Endelig anfægtede STSS udelukkelsen af de kinesiske eksportdata fra de tre referenceværdier, der var baseret på eksportstatistikker i stedet for importstatistikker, dvs. referenceværdierne for ferroniobium, smeltet jern og plader af rustfrit stål.
- (133) Beregningen af de ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier har til formål at afspejle den situation, hvor de pågældende input leveres til producentens lokaler. Da grundlaget for beregningen af en referenceværdi er importprisen ved grænsen i det repræsentative land, er den faktiske kilde for en producent i Kina ikke relevant. Ligesom det er tilfældet med Brasilien, rapporter GTA importpriser på fob-niveau, og international fragt og forsikring skal tilføjes for at nå frem til cif-niveauet. Endvidere skal told og indenlandske transportomkostninger tilføjes for at nå frem til prisen i producentens lokaler. Hovedpåstanden vedrørende metoden til beregning af referenceværdier blev derfor afvist.

- (134) Kommissionen noterede sig imidlertid den særlige påstand fra FSS om metoden til justering for international fragt og forsikring og besluttede at anvende OECD's database over internationale transport- og forsikringsomkostninger ⁽¹⁵⁾ med henblik på at beregne den gennemsnitlige fob-til-cif-margen for Brasilien for alle de pågældende input. For at nå op på cif-niveauet blev fob-værdien for importen fra Brasilien derfor forhøjet med 8,58 %. Detaljerne om denne beregning og en beskrivelse af metoden er indeholdt i den specifikke endelige fremlæggelse af oplysninger, som blev sendt til de interesserede parter.
- (135) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede FSS, at den ved foreløbige fremlæggelse havde anfægtet Kommissionens metode til beregning af referenceværdier, hvor der blev foretaget en justering for leveringsomkostningerne i det repræsentative land. Virksomheden hævdede, at Kommissionen havde misforstået dens påstand i den foreløbige fase ved kun at korrigere beregningen af de internationale transport- og forsikringsomkostninger.
- (136) Kommissionen misforstod ikke virksomhedens hovedpåstand og behandlede den i betragtning 133. Som forklaret i nævnte betragtning er det ikke relevant for beregningen af referenceværdier, om den kinesiske producent rent faktisk købte indenlandsk fremstillede input eller importerede dem. For at beregne omkostningerne ved inputtet i en virksomheds lokaler i det repræsentative land skal der foretages en justering af cif-værdien ved grænsen.
- (137) STSS's påstand vedrørende beregningen af indenlandsk transport blev afvist. På grund af de fortrolige oplysninger gives der imidlertid en mere detaljeret forklaring i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger.
- (138) Endelig var det nødvendigt og berettiget at udelukke eksport til Kina fra de tre referenceværdier, der er fastsat på grundlag af eksportstatistikker fra Brasilien, Iran og Sydkorea, jf. betragtning 192 i forordningen om midlertidig told. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra b), skulle Kommissionen fastsætte ikke-fordrejede referenceværdier for at beregne den normale værdi. I dette tilfælde var det ikke muligt at anvende importen til det repræsentative land, og da der ikke fandtes nogen import eller referenceværdierne ikke blev anset som repræsentative på grund af eksportrestriktioner eller ubetydelige importmængder, besluttede Kommissionen at anvende eksportdata. Kommissionen fandt det imidlertid nødvendigt at udelukke eksporten til Kina, fordi der ikke var bevis for, at fordrejningerne i Kina ikke også påvirkede disse priser. Når producenter fra tredjelande ønsker at være konkurrencedygtige på det kinesiske marked, vil deres priser faktisk afspejle de betingelser, der findes på det kinesiske hjemmemarked.
- (139) En yderligere påstand fra STSS vedrørte beregningsmetoden for justeringen for indtægter fra biprodukter, som ikke genanvendt i produktionen af den undersøgte vare. Ifølge virksomheden bør disse indtægter også beregnes med en ikke-fordrejet referenceværdi og trækkes direkte fra produktionsomkostningerne i stedet for at blive fratrukket den beregnede normale værdi.
- (140) I den foreløbige fase justerede Kommissionen den normale værdi ved at fratække den ikke-fordrejede værdi af visse biprodukter, som ikke blev genanvendt i produktionen af den undersøgte vare, men som blev solgt af virksomheden. For at opnå denne ikke-fordrejede værdi beregnede man den procentdel, som indtægterne af hvert biprodukt for hver varetype udgjorde af produktionsomkostningerne. Denne procentsats blev senere anvendt på de ikke-fordrejede produktionsomkostninger.
- (141) Efter bemærkninger fra den interesserede part ændrede Kommissionen metoden for denne justering. For at opnå de ikke-fordrejede indtægter pr. varetype blev de mængder af biprodukter, som virksomheden havde indberettet, ganget med den brasilianske referenceenhedspris for disse materialer. De ikke-fordrejede indtægter pr. varetype blev trukket fra den beregnede normale værdi. Kommissionen konkluderede, at der skal foretages en negativ justering for sådanne biprodukter på dette niveau og ikke på produktionsomkostningerne, da disse biprodukter blev solgt, og indtægterne normalt burde have dækket deres salgsomkostninger og fortjeneste.
- (142) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede FSS, at referenceværdierne for energiinput som elektricitet, naturgas og vand, som var baseret på priserne på det brasilianske hjemmemarked, kunne omfatte indirekte skatter, som burde have været fratrukket.

⁽¹⁵⁾ Findes på https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (senest tilgået den 3. juni 2020).

- (143) Denne påstand blev accepteret for så vidt angår naturgas. Det relevante bilag til den specifikke fremlæggelse af oplysninger viste tydeligt, at Kommissionen havde medtaget den indirekte skat («ICMS») i beregningen af referenceværdien. Den pågældende referenceværdi blev genberegnet og nedjusteret fra 3,23 CNY pr. kubikmeter til 2,75 CNY pr. kubikmeter. Derefter blev dumpingmargenen for FSS revideret. Denne justering påvirkede ikke de individuelle dumpingmargener for STSS og Zhenshi. Dumpingmargenen for de to samarbejdsvillige virksomheder uden for stikprøven blev justeret i overensstemmelse hermed.
- (144) Med hensyn til elektricitet nævnte kildedatabasen ikke indirekte skatter. Kommissionen fandt derfor, at prisen ikke omfattede indirekte skatter. Da FSS ikke havde fremlagt andre beviser, blev denne påstand fundet ubegrundet. Det skal bemærkes, at der ikke opkræves ICMS for vand.
- (145) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende beregningen af de ikke-fordrejede omkostninger og referenceværdier, bekræftede Kommissionen betragtning 179-183 i forordningen om midlertidig told, med de korrektioner, der er uddybet i betragtning 127, 134, 137, 141 og 143 ovenfor.
- (146) I betragtning af alle de justeringer, der er foretaget som følge af de interesserede parter påstande, anvendes følgende produktionsfaktorer, HS-koder og ikke-fordrejede normale værdier i den endelige fase:

Tabel 1

Produktionsfaktor	HS-kode	Ikke-fordrejet værdi	Enhed
Råmaterialer/Hjælpematerialer			
Kvartsit	2506 20	1 662,69	CNY/ton
Ildfast ler	2508 30	4 012,56	CNY/ton
Serpentin	2516 90	4 172,45	CNY/ton
Smeltet magnesia, dødbændt (sintret) magnesia, også med indhold af små mængder af andre oxider, der er tilsat før sintringen, anden magnesiumoxid, også rent	2519 90	9 315,74	CNY/ton
Flusspat med indhold af calciumfluorid på 97 % vægtprocent eller derunder	2529 21	1 876,11	CNY/ton
Jernmalm, ikke agglomereret (pulver), Jernmalm i store stykker	[ikke relevant] (jf. betragtning 128)	548,90	CNY/ton
Jernmalm, agglomereret (sinter)	2601 12	824,20	CNY/ton
Krommalm og koncentrat deraf	2610 00	4 437,72	CNY/ton
Fedtkul, Koks fremstillingseget kul	2701 12	1 101,32	CNY/ton
Koks; Kul til produktion af elektricitet, Gaskul	2701 19	944,43	CNY/ton
Koks, Kokspulver, Gaskoks	2704 00	2 503,14	CNY/ton
Smøreolie	2710 19	80,05	CNY/ton
Kulstof	2803 00	10 484,38	CNY/ton
Calcium (tråd)	2805 12	37 565,18	CNY/ton
Svovlsyre	2807 00	608,14	CNY/ton
Salpetersyre	2808 00	2 803,81	CNY/ton
Flussyre	2811 11	12 036,01	CNY/ton
Ammoniak, vandfri	2814 10	2 085,04	CNY/ton
Molybdenoxid eller molybdenhydroxid	2825 70	146 169,98	CNY/ton

Produktionsfaktor	HS-kode	Ikke-fordrejet værdi	Enhed
Ferrosulfid	2830 90	100 236,10	CNY/ton
Hydrogenperoxid	2847 00	17 324,44	CNY/ton
Kernetråde; Støbepulver	3824 99	16 490,97	CNY/ton
Nikkelråjern af middelkvalitet; Nikkelråjern af lav kvalitet	[ikke relevant] (Se betragtning 192 i forordningen om midlertidig told)	84 151,00 Justeret for det faktiske nikkelindhold ⁽¹⁾	CNY/ton
Ferromangan, med indhold af kulstof på > 2 vægtprocent	7202 11	8 841,84	CNY/ton
Ferromangan, med indhold af kulstof på ≤ 2 vægtprocent	7202 19	14 018,29	CNY/ton
Ferrosilicium, med indhold af silicium > 55 %	7202 21	13 848,56	CNY/ton
Ferrosiliciummangan	7202 30	8 770,18	CNY/ton
Ferrochrom, med indhold af kulstof > 4 %	7202 41	10 288,69	CNY/ton
Ferronikkel	[ikke relevant] (Se betragtning 192 i forordningen om midlertidig told)	21 879,38	CNY/ton
Ferromolybden	7202 70	141 697,92	CNY/ton
Ferrowolframjern	7202 80	217 629,37	CNY/ton
Ferrotitan	7202 91	28 149,49	CNY/ton
Ferroniobium	[ikke relevant] (Se betragtning 192 i forordningen om midlertidig told)	145 667,77	CNY/ton
Ferrobor, Ferrosilicium-calciumlegering	7202 99	15 917,12	CNY/ton
Skrot af støbejern	7204 10	987,48	CNY/ton
Skrot af rustfrit stål	7204 21	7 166,20	CNY/ton
Affald og skrot af jern og stål bortset fra dreje- og fræseaffald, spåner, slibe-, save-, høvle-, stansnings- og klipningsaffald, af andet materiale end støbejern, legeret stål, fortinnet jern eller stål	7204 49	2 593,84	CNY/ton
Granulater, af råjern, spejljern eller andet jern og stål	7205 10	10 450,71	CNY/ton
Brænderpulver af jern	7205 29	9 588,22	CNY/ton
Smeltet jern	[ikke relevant] (Se betragtning 192 i forordningen om midlertidig told)	2 715,76	CNY/ton
Armeringsstænger	7214 20	4 301,49	CNY/ton
Granulater til slyngerensere	7326 11	7 618,08	CNY/ton
Katodekobber	7403 11	46 580,96	CNY/ton

Produktionsfaktor	HS-kode	Ikke-fordrejet værdi	Enhed
Andre varer af kobber, støbte eller smedede, men ikke yderligere bearbejdet, undtagen kæder og dele deraf	7419 91	300 346,61	CNY/ton
Ulegeret nikkel	7502 10	106 604,34	CNY/ton
Affald og skrot af nikkel	7503 00	695,72	CNY/ton
Nikkelstænger, profiler og tråd, af nikkellegeringer	7505 12	187 405,08	CNY/ton
Aluminiumbarrar; Aluminium, ubearbejdet, ulegeret	7601 10	17 191,65	CNY/ton
Aluminiumtråd, ulegeret	7605 11	17 484,28	CNY/ton
Plader og bånd, af aluminium	7606 91	24 396,75	CNY/ton
Molybdenstænger	8102 95	887 517,09	CNY/ton
Koboltsten og andre mellemprodukter fra fremstillingen af kobolt	8105 20	195 635,71	CNY/ton
Svamptitanium	8108 20	78 477,42	CNY/ton
Mangan	8111 00	18 493,80	CNY/ton
Grafitelektroder	8545 11	62 601,76	CNY/ton
Plader (slab)	[ikke relevant] (Se betragtning 192 i forordningen om midlertidig told)	14 033,74	CNY/ton
Arbejdskraft			
Arbejdskraftomkostninger i fremstillingssektoren	[ikke relevant]	33,88	CNY i timen
Energi			
Elektricitet	[ikke relevant]	0,82	CNY/kWt
Naturgas	[ikke relevant]	2,75	CNY/m ³
Vand	[ikke relevant]	68,88	CNY/m ³
Kvælstof Argon	280 421	8,03	CNY/m ³

(¹) Som forklaret i betragtning 192, litra a), i forordningen om midlertidig told blev London Metal Exchange benyttet som grundlag for denne ikke-fordrejede værdi korrigeret for indholdet af nikkel i råmaterialet. Da nikkellindholdet varierede mellem de stikprøveudtagne virksomheder, er den nøjagtige ikke-fordrejede værdi angivet i den virksomhedsspecifikke offentliggørelse.

3.2.2.5. Indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger samt fortjeneste

- (147) Beregningen af de indirekte produktionsomkostninger og den kilde til SA&G og fortjeneste, der blev anvendt i beregningen af den normale værdi, blev beskrevet i betragtning 201 og 202 i forordningen om midlertidig told.
- (148) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede STSS, at Kommissionen ved at medtage visse produktionsfaktorer i de indirekte omkostninger, jf. betragtning 194 og 201 i forordningen om midlertidig told, forhøjede de indirekte produktionsomkostninger og dermed de endelige produktionsomkostninger. Virksomheden påpegede endvidere, at Kommissionen ikke fremlagde dokumentation for, at disse produktionsfaktorer var fordrejede.

- (149) Kommissionen afviste denne påstand. Det er ikke nødvendigt at fremlægge særskilte beviser for fordrejninger, for så vidt angår input, der er flyttet til de indirekte produktionsomkostninger. I betragtning 103-157 i forordningen om midlertidig told forklarede Kommissionen tydeligt, hvorfor alle omkostninger ved den undersøgte vare, herunder omkostningerne ved de input, der er blevet flyttet til de indirekte produktionsomkostninger, betragtes som fordrejede. Som forklaret i betragtning 194 i forordning om midlertidig told var disse input også ubetydelige i form af omkostninger, og Kommissionen flyttede dem til de indirekte produktionsomkostninger, fordi de stikprøveudtagne eksporterende producenter ikke var i stand til at fastsætte forbrugsmængden i deres regnskaber, eller fordi der ikke kunne fastsættes nogen egentlig referenceværdi i det repræsentative land.
- (150) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger rejste FSS og STSS flere påstande med hensyn til niveauet af de SA&G-omkostninger og den fortjeneste, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi.
- (151) FSS hævdede, at Kommissionen ikke gav nogen retlig eller faktisk uddybning af, at SA&G-omkostningerne i Kina var fordrejede. Som allerede forklaret i betragtning 149 er der imidlertid ikke behov for en sådan særskilt dokumentation for disse særlige omkostningstyper, da Kommissionen klart har konkluderet, at der foreligger fordrejninger med hensyn til alle omkostninger ved den undersøgte vare.
- (152) Virksomheden hævdede endvidere, at den brasilianske producents SA&G-omkostninger ved den undersøgte vare, der blev anvendt i beregningen af den normale værdi, burde reduceres med virksomhedens egenkapitalomkostninger og dattervirksomhedernes finansielle omkostninger.
- (153) Kommissionen beregnede SA&G-omkostningerne og fortjenesten som en procentdel af omkostningerne ved solgte varer på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger, dvs. de reviderede regnskaber for Aperam Inox do Sul S.A. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det ikke konkluderes, at en del af de finansielle omkostninger ikke er knyttet til den undersøgte vare. FSS fremlagde ikke beviser eller indicier for, at disse omkostninger var overdrevne. Desuden bør det bemærkes, at et fradrag af en del af disse finansielle omkostninger reducerer SA&G-omkostningerne og nødvendigvis ville øge fortjenesten tilsvarende. Det endelige resultat ændres derfor ikke.
- (154) STSS påpegede, at selv om visse af de kinesiske eksporterende producenters arbejdskraftomkostninger (f.eks. FoU og kvalitetskontrol) blev flyttet til produktionsomkostningerne, var der intet, der tydede på, at sådanne arbejdskraftomkostninger ikke indgik i SA&G-omkostningerne hos producenten i de repræsentative land, hvilket kunne have ført til, at disse omkostninger blev medregnet to gange i beregningen af den normale værdi.
- (155) STSS fremlagde dog ikke bevis for, at disse omkostninger blev medregnet i SA&G-omkostningerne hos producenten i det repræsentative land. Kommissionen fastholdt derfor sin tilgang i denne henseende.
- (156) Endelig henviste FSS til antidumpingaftalens artikel 2.2.2, nr. iii), hvori det hedder, at fortjenesten med henblik på beregningen af den normale værdi kan fastsættes ved at anvende *»enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked«*. Virksomheden påpegede, at Kommissionen ikke beregnede et sådant loft for fortjenesten i Kina, mens den ved beregningen af den normale værdi anvendte fortjeneste hos virksomheden i det repræsentative land på 7,65 %.
- (157) Som svar på denne påstand mindede Kommissionen om, at den normale værdi blev beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), idet den som forklaret i betragtning 103-157 i forordningen om midlertidig told fastslog, at det ikke var hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i eksportlandet på grund af væsentlige fordrejninger i det pågældende land. Alle omkostninger og priser, herunder fortjeneste, som pr. definition påvirkes af de underliggende omkostninger og priser i landet, anses derfor for at være fordrejede. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a, litra a), skal den beregnede normale værdi omfatte et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt til fortjeneste. Som forklaret ovenfor i betragtning 98 er grundforordningens artikel 2, stk. 6a, fuldt ud i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, herunder alle de relevante bestemmelser i WTO's antidumpingaftale. Denne påstand blev derfor afvist.
- (158) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende indirekte produktionsomkostninger, SA&G-omkostninger og fortjeneste, bekræftede Kommissionen betragtning 201 og 202 i forordningen om midlertidig told.

3.2.2.6. Beregning af den normale værdi

- (159) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende beregningen af den normale værdi, bekræftes betragtning 203-210 i forordningen om midlertidig told.

3.2.3. Eksportpris

- (160) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til fastsættelsen af eksportprisen, bekræftes betragtning 211-213 i forordningen om midlertidig told.

3.2.4. Sammenligning

- (161) Kommissionen sammenlignede den normale værdi og eksportprisen hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter på grundlag af priserne af fabrik, som beskrevet i betragtning 214-216 i forordningen om midlertidig told.
- (162) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede STSS det forhold, at Kommissionen trak visse fragtrelaterede udgifter fra eksportprisen, mens disse udgifter ikke blev trukket fra SA&A-omkostningerne hos producenten i det repræsentative land.
- (163) STSS fremlagde dog ikke bevis for, at disse udgifter var medtaget i SA&G-omkostningerne hos producenten i det repræsentative land. Denne påstand blev derfor afvist.
- (164) For at beregne eksportprisen for STSS foretog Kommissionen en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra i), for det salg, der fandt sted gennem en forretningsmæssigt forbundet forhandler i et andet land. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede den eksporterende producent denne justering og hævdede, at producenten og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler i et tredjeland udgør én økonomisk enhed, hvor den forretningsmæssigt forbundne forhandler udøver samme funktioner som en intern salgsafdeling. Den eksporterende producent anmodede derfor Kommissionen om ikke at foretage denne justering.
- (165) Kommissionen mindede om, at der i henhold til EU's retspraksis er tale om én enkelt økonomisk enhed, når en producent for sine varer overdrager opgaver, som normalt henhører under en intern salgsafdeling, til en distributør, som den kontrollerer økonomisk ⁽¹⁶⁾. Domstolen har også fastslået, at »EU-institutionerne er forpligtede til at tage samtlige relevante faktorer, der gør det muligt at fastlægge, om denne distributør udøver samme funktion som en integreret salgsafdeling hos denne producent, i betragtning« ⁽¹⁷⁾.
- (166) Kommissionen analyserede følgelig de beviser, den havde til rådighed, og drog følgende konklusioner: For det første bemærkede Kommissionen, at virksomhedsstrukturen havde vist, at der var talrige salgsvirksomheder i gruppen, herunder den forretningsmæssigt forbundne forhandler, der var omfattet af den anfægtede justering. I denne forbindelse bekræftede Kommissionen, at der var mere end én forretningsmæssigt forbundet virksomhed involveret i salget af den undersøgte vare til Unionen. Kommissionen gennemgik kontrakterne mellem den eksporterende producent og den pågældende forretningsmæssigt forbundne forhandler og fandt visse bestemmelser vedrørende forholdet mellem producenten og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, som var vanskelige at forene med den opfattelse, at disse virksomheder udgør én enkelt økonomisk enhed ⁽¹⁸⁾.
- (167) Kommissionen bemærkede endvidere, at det var en anden afdeling og ikke den pågældende forretningsmæssigt forbundne forhandler, der var involveret i salgsrelaterede aspekter. Den pågældende forretningsmæssigt forbundne forhandlers vedtægter og erhvervstilladelse omfattede desuden visse bestemmelser af en art, der falder uden for de opgaver, der normalt varetages af en intern salgsafdeling ⁽¹⁹⁾. Desuden gav forhandlingsprocessen mellem producenten og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, som er beskrevet i besvarelsen af spørgeskemaet, navnlig med hensyn til salgsbetingelserne ⁽²⁰⁾, anledning til yderligere alvorlig tvivl om, hvorvidt de udgjorde en enkelt økonomisk enhed. Denne påstand blev derfor afvist.
- (168) For at sikre, at den normale værdi var udtrykt på det samme afgiftsniveau som eksportprisen, blev den normale værdi opjusteret med den del af momsen, der blev opkrævet på eksport af den undersøgte vare, og som ikke blev tilbagebetalt til de kinesiske eksporterende producenter. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede FSS og STSS denne justering. Virksomhederne hævdede, at justeringen enten slet ikke er berettiget, da Kommissionen ikke anvender de kinesiske hjemmemarkedspriser som en normal værdi, eller at justeringen bør foretages på grundlag af faktiske produktionsomkostninger snarere end de ikke-fordrejede omkostninger.

⁽¹⁶⁾ Sag: C-191/09 P og C-200/09 P: Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, præmis 55.

⁽¹⁷⁾ Sag C-468/15 P: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, præmis 43.

⁽¹⁸⁾ Yderligere oplysninger af fortrolig karakter fremgår af den specifikke fremlæggelse af oplysninger.

⁽¹⁹⁾ Som følge af fortrolighedskravene gives der mere detaljerede forklaringer i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger.

⁽²⁰⁾ Som følge af fortrolighedskravene gives der mere detaljerede forklaringer i den virksomhedsspecifikke fremlæggelse af oplysninger.

- (169) Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen justerede den normale værdi i henhold til Rettens dom i sag T-423/09 ⁽²¹⁾. Disse påstande blev derfor afvist.
- (170) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende sammenligningen, bekræftedes betragtning 214-216 i forordningen om midlertidig told.

3.2.5. Dumpingmargener

- (171) Som anført i betragtning 121-170 tog Kommissionen hensyn til nogle af bemærkningerne fra STSS og FSS og foretog en ny beregning af dumpingmargenerne for de pågældende virksomheder.
- (172) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige kinesiske virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, nemlig Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd and Fujian Dingxin Technology Co., Ltd., som er det vejede gennemsnit af de to individuelle dumpingmargener for de stikprøveudtagne virksomheder, blev justeret tilsvarende.
- (173) Kommissionen fandt, at den høje grad af samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter, der tegner sig for 92 % af den samlede kinesiske eksport af den undersøgte vare til Unionen, var passende med henblik på at fastsætte restdumpingmargenen for alle andre (ikke samarbejdsvillige) eksporterende producenter. Kommissionen fandt derfor, at det var hensigtsmæssigt at fastsætte dumpingmargenen for "alle andre virksomheder" til et niveau svarende til den højeste individuelle dumpingmargen for de stikprøveudtagne kinesiske virksomheder med undtagelse af den virksomhed, der var pålagt behandling i henhold til grundforordningens artikel 18, jf. betragtning 77-82.
- (174) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes derfor til følgende:

Virksomhed	Dumpingmargen (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd. ⁽¹⁾	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3
Alle andre virksomheder	106,5

⁽¹⁾ Margenen finder anvendelse på alle andre kinesiske producenter af den undersøgte vare i TISCO-gruppen som anført i forordningens dispositive del.

- (175) Beregningerne af individuelle dumpingmargener efter korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de kinesiske eksporterende producenters bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev fremlagt for de pågældende virksomheder.

3.3. Taiwan

3.3.1. Normal værdi

- (176) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 227-237 i forordningen om midlertidig told.
- (177) I sine bemærkninger til forhåndsreklægningen og den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Yusco-gruppen, at Kommissionen fejlagtigt afviste virksomheden anmodning om en justering for valutakursforskelle ved beregningen af SA&G-andelen og en justering for genanvendt skrot som et omkostningsfradrag, der trækkes fra råvareomkostningerne. Kommissionen undersøgte disse påstande.

⁽²¹⁾ Rettens dom af 16. december 2011, sag T-423/09, Dashiqiao mod Rådet, ECLI:EU:T:2011:764, præmis 34-50.

- (178) Den gentagne anmodning om justering for valutakursforskelle ved beregningen af andelen af SA&G-omkostninger blev afvist, fordi Yusco ikke var i stand til at begrunde, at disse forskelle vedrørte salg på hjemmemarkedet. Anmodningen blev på ny gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, men igen uden yderligere dokumentation. I betragtning af de nyligt fremførte argumenter, som kunne forenes med de oplysninger, der blev fremlagt under kontrolbesøget, blev justeringen for genanvendt skrot, som vedrørte både Yusco og dennes forretningsmæssigt forbundne producent Tang Eng, accepteret. De reviderede produktionsomkostninger blev taget i betragtning i den reviderede dumpingberegning.
- (179) I sine bemærkninger til forhåndsfrelæggelsen og den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Walsin, at Kommissionen fejlagtigt afviste virksomhedens anmodning om at foretage en justering for salg af forbrugsaffald, en justering for råmaterialeomkostninger efter kontrol af den faktiske lagerbeholdning og en justering for forarbejdningsomkostningerne på Taichung-fabrikken. Walsin anfægtede også Kommissionens beslutning om i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi at se bort fra salg på hjemmemarkedet til toldfri fabrikker og søhavne med henblik på eksport. Kommissionen undersøgte disse påstande.
- (180) For så vidt angår anmodningen om at justere den normale værdi for salg af forbrugsaffald, fandt Kommissionen på baggrund af de præciseringer, som Walsin har fremlagt i denne forbindelse, anmodningen velbegrundet og godtog den, da Walsin godtgjorde, at dette forbrugsaffald ikke kunne genindføres i produktionen og blev solgt til kunderne.
- (181) Med hensyn til påstanden om, at omkostningerne ved råmaterialer skulle justeres efter den faktiske kontrol af lagerbeholdningen, vurderede Kommissionen de supplerende oplysninger, der var blevet fremlagt, og besluttede at bekræfte sin foreløbige afgørelse om at afvise denne justering, idet virksomheden ikke kunne berettigg årsagen til forskellene i lageropførelsen. Disse forskelle blev desuden ikke registreret i omkostningsregnskabssystemet, og denne justering kunne ikke matches med hverken råbalancen eller spørgeskemabesvarelsen.
- (182) For så vidt angår påstanden om en justering af forarbejdningsomkostningerne i Taichung-fabrikken ved at fratække den anslåede fortjeneste genereret af Taichung-fabrikken, fandt Kommissionen, at påstanden var ubegrundet. Walsin kunne ikke påvise, at virksomhedens interne fakturering for forarbejdningsomkostninger ved udglødning og bejdning kun omfattede omkostninger, og at den ikke omfattede nogen fortjenstmargen, og at den justering, der blev anmodet om, ikke blev registreret i virksomhedens omkostningsregnskabssystem.
- (183) Endelig afviste Kommissionen også påstanden om at medtage salg til toldfri fabrikker og søhavne i fastsættelsen af den normale værdi. Virksomheden betragtede faktisk selv dette salg som indirekte salg til eksport i sin spørgeskemabesvarelse, og det blev derfor ikke indberettet i de indenlandske salgstransaktioner. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger ændrede Walsin sin opfattelse og hævdede, at dette salg skulle anses for at være bestemt til forbrug på hjemmemarkedet, da virksomheden ikke vidste, om varerne i sidste ende blev anvendt på hjemmemarkedet eller eksporteret. I mangel af mere konkrete oplysninger om dette aspekt kunne Kommissionen ikke på grundlag af de fremlagte beviser fastslå, om disse varer blev anvendt på hjemmemarkedet eller eksporteret. Som fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 2, er ordlyden "bestemt til forbrug på hjemmemarkedet" ikke baseret på sælgers subjektive hensigt eller den omstændighed, at den eksporterende producent ikke har viden om, hvorvidt varen efterfølgende eksporteres af forhandleren/den toldfri fabrik, men på varens objektive bestemmelsessted, hvilket er en objektiv kendsgerning, som kan fastslås på et hvilket som helst tidspunkt, indtil det endelige bestemmelsessted er nået, og varerne sælges med henblik på forbrug på hjemmemarkedet. Påstanden blev derfor afvist.
- (184) Da der ikke blev fremsat bemærkninger yderligere bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 227-237 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

3.3.2. Eksportpris

- (185) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende eksportprisen, bekræftes betragtning 238-239 i forordningen om midlertidig told.

3.3.3. Sammenligning

- (186) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende sammenligningen, bekræftedes betragtning 238 og 239 i forordningen om midlertidig told.

3.3.4. Dumpingmargener

- (187) Samarbejdsviljen i denne sag blev anset for at være høj, og der kunne ikke udpeges andre eksporterende producenter. Kommissionen fandt derfor, at det var repræsentativt at fastsætte restdumpingmargenen til niveauet for den eksporterende producent med den højeste dumpingmargen. De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cifprisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Yieh United Steel Co. og Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Alle andre virksomheder	7,5

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion

- (188) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 246-248 i forordningen om midlertidig told.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (189) Den kinesiske eksporterende producent FSS påstod, at EU-erhvervsgrenens produktionsmængde blev styret af den bundne efterspørgsel og ikke af salget på det frie marked, som blot udgjorde en brøkdel af den samlede produktion. Ifølge FSS sås dette ved, at EU-erhvervsgrenens produktionsmængder steg fra 2016 til 2017 trods et fald i salget på det frie marked på 94 000 ton.
- (190) Med hensyn til forholdet mellem det frie og det bundne marked hævdede den kinesiske eksporterende producent STSS, at EU-erhvervsgrenens markedsandel burde anslås til 62 % af det frie marked i forbindelse med vurderingen af markedsandelen, men dette segment tegnede sig kun for ca. 22 % af det samlede EU-marked. I de resterende 78 % af markedet, som var det bundne marked, havde EU-erhvervsgrenen en markedsandel på 100 %. Ifølge STSS skulle dette desuden ses i sammenhæng med den eneste markedsandel, der til gengæld steg, nemlig Indonesiens.
- (191) Disse påstande måtte afvises. Som anført i betragtning 251 og 252 i forordningen om midlertidig told er kun salg på det frie marked fra vertikalt integrerede producenter, såsom de stikprøveudtagne EU-producenter, i direkte konkurrence med importen. Det er derfor i overensstemmelse med Kommissionens faste praksis ikke at tage den bundne produktion og salget i betragtning ved visse skadesindikatorer i sådanne tilfælde, da det bundne marked er beskyttet mod import. Da varer til både det bundne og det frie marked imidlertid produceres på samme produktionslinjer, bør analysen af produktionen og produktionskapaciteten også omfatte varer, der er bestemt til det bundne marked. I en kapitalintensiv sektor såsom stålsektoren bør kapacitetsudnyttelsesgraden opretholdes på det højest mulige niveau for at kunne sprede de faste omkostninger og holde produktionsomkostningerne på det laveste niveau. Desuden bør udviklingen i markedsandelen for de enkelte eksportlande ikke betragtes isoleret, da betingelserne for en kumulativ vurdering af importen fra alle de berørte lande i den nuværende undersøgelse er opfyldt (se afsnit 4.4 nedenfor).
- (192) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende fastlæggelsen af det relevante EU-marked, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 249-255 i forordningen om midlertidig told.

4.3. EU-forbrug

- (193) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 256-262 i forordningen om midlertidig told.

4.4. Import fra de pågældende lande

- (194) Den kinesiske eksporterende producent FSS hævdede, at kumulationen af importen fra Kina, Indonesien og Taiwan var inkonsekvent. Da den nuværende antidumpingundersøgelse blev gennemført, mens der også var en igangværende særskilt antisubsidieundersøgelse vedrørende den samme vare, bør skadesvurderingen være den samme for begge tilfælde. Taiwan var imidlertid ikke blandt de berørte lande i den særskilte antisubsidieundersøgelse. En eventuel kumulativ vurdering i denne antidumpingundersøgelse, herunder af importen fra Taiwan, ville derfor efterfølgende være i strid med en kumulativ vurdering i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen, hvor importen fra Kina og Indonesien ville blive kumuleret, men ikke importen fra Taiwan. FSS gjorde desuden gældende, at der ikke var grundlag for at kumulere importen fra Kina og Indonesien. Importen fra Kina faldt, mens importen fra Indonesien steg, hvilket angiveligt viste, at importen fra Kina ikke konkurrerede med importen fra Indonesien. I 2017, hvor den kinesiske import var den største for så vidt angår mængde med en markedsandel på 21 %, og der ikke var nogen import fra Indonesien på markedet, havde EU-erhvervsgrenen desuden sit bedste år, hvilket fremgår af salgs- og rentabilitetsoplysningerne. Disse påstande måtte afvises.
- (195) For det første er der ingen uoverensstemmelse med hensyn til, at importen fra tre lande, nemlig Kina, Indonesien og Taiwan, i den nuværende undersøgelse vurderes kumulativt, mens importen fra kun to af disse lande, nemlig Kina og Indonesien, vurderes kumulativt i den særskilte antisubsidieundersøgelse. Hver enkelt sag analyseres selvstændigt. I begge tilfælde er de retlige betingelser for en kumulativ vurdering af importen opfyldt.
- (196) Hvad angår Kommissionens beslutning om at foretage en kumulativ vurdering af importen fra de pågældende lande i den nuværende antidumpingundersøgelse, skal det for det andet erindres, at importen fra hvert af de tre lande steg i den betragtede periode. Selv om udviklingen i importen fra Kina i den betragtede periode adskilte sig fra udviklingen i importen fra Indonesien, er betingelserne for en kumulativ vurdering i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, opfyldt af de årsager, der er anført i betragtning 269 i forordningen om midlertidig told.
- (197) Den kinesiske eksporterende producent STSS hævdede, at det ikke var berettiget at kumulere importen fra Kina, Indonesien og Taiwan, da der var forskellige konkurrencevilkår mellem Kina og Taiwan på den ene side og Indonesien på den anden side. Mens Indonesien har direkte adgang til nikkelt, et af de vigtigste råmaterialer til produktionen af rustfrit stål, var Kina og Taiwan afhængige af import, som var mindre tilgængelig end tidligere på grund af et indonesisk eksportforbud. Denne påstand måtte afvises. En ensartet adgang til råmaterialer er ikke blandt betingelserne for en kumulativ vurdering, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4. Selv om eksportører i forskellige lande kan være stillet over for forskellige betingelser for at købe input (f.eks. råmaterialer eller menneskelige ressourcer), kan de stadig konkurrere med hinanden om samme salgsmarkeder på produktionssiden. Dette er tilfældet her, hvilket illustreres af, at en stor samarbejdsvillig bruger importerede betydelige mængder fra Kina, Indonesien og Taiwan i den aktuelle sag.
- (198) Den eksporterende producent STSS hævdede endvidere, at både EU-erhvervsgrenens priser og importmængden fra Kina steg på samme tidspunkt, dvs. i 2017. Tilsvarende var der ingen sammenhæng mellem den kinesiske importmængde og EU-erhvervsgrenens salgsmængder. Den lille stigning i importen fra Kina i den betragtede periode (+ 28 000 ton) kunne matematisk set ikke have forårsaget et fald i EU-producenternes salg på det frie marked, der var over fire gange større (- 116 000 ton). I undersøgelsesperioden tegnede den kinesiske import sig desuden kun for 4,6 % af det samlede EU-forbrug.
- (199) Disse påstande blev afvist. Som anført i betragtning 263-270 i forordningen om midlertidig told bør importen fra Kina ikke vurderes isoleret, men i kumulering med importen fra Indonesien og Taiwan. Den kumulerede import fra de pågældende lande steg i den betragtede periode med 147 000 ton, hvilket klart overstiger EU-erhvervsgrenens tab på 116 000 ton i samme periode. Desuden udgjorde den kinesiske imports markedsandel i undersøgelsesperioden som følge af skadevoldende dumping 18,3 %, dvs. ikke 4,6 %, hvilket er den kinesiske markedsandel, hvis mængden af det bundne marked ville være blevet tilført EU-markedet i forbindelse med denne undersøgelse.
- (200) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende importen fra de pågældende lande, bekræftede Kommissionen alle andre konklusioner i betragtning 263-270 i forordningen om midlertidig told.

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande

- (201) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende mængde og markedsandel af importen fra de pågældende lande, bekræftede Kommissionen samtlige konklusioner i betragtning 271-277 i forordningen om midlertidig told.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (202) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 278-282 i forordningen om midlertidig told.

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

- (203) I forbindelse med tabel 7 i forordningen om midlertidig told hævdede GOI, at EU-erhvervsgrenens øgede produktionskapacitet viste, at erhvervsgrenen klarede sig godt. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at produktionskapaciteten steg med 1 % i den betragtede periode, hvilket underbygger konklusionen om, at produktionskapaciteten var stort set stabil i den betragtede periode (betragtning 284 i forordningen om midlertidig told). Påstanden blev derfor anset for at være ubegrundet.
- (204) Med henvisning til tabel 8 i forordningen om midlertidig told pegede STSS på nedgangen i EU-producenternes bundne anvendelse og salgsmængder mellem 2018 og undersøgelsesperioden, som blev tilskrevet faldet på det uforholdsmæssigt store bundne marked. Denne påstand blev afvist. Kommissionen bemærkede, at der ikke er nogen forbindelse mellem udviklingen i mængderne på det frie marked og det bundne marked, navnlig da EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode havde en uudnyttet produktionskapacitet på mere end 30 %. Endvidere forekommer STSS's påstand faktisk ukorrekt, da udviklingen på det bundne marked var stabil i den betragtede periode (tabel 9 og betragtning 290-292 i forordningen om midlertidig told), mens EU-erhvervsgrenen mistede en betydelig markedsandel (9,3 procentpoint) på det frie marked i samme periode.
- (205) GOI bemærkede med henvisning til tabel 10 i forordningen om midlertidig told, at faldet i produktiviteten skyldtes en stigning i beskæftigelsen. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Det kan imidlertid ikke udledes, at et sådant fald i produktiviteten, selv om det kun skyldes en svag stigning i beskæftigelsen på 4 % i den betragtede periode, var årsagen til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Den væsentlige skade fremgik af de øvrige indikatorer i betragtning 307-310 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen mindede om, at hverken en eller flere af disse faktorer nødvendigvis er udslagsgivende for afgørelsen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (206) GOI hævdede med henvisning til tabel 14 i forordningen om midlertidig told, at EU-producenternes "bundne salg" ikke var medtaget i rentabilitetsvurderingen. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne påstand blev afvist. Kommissionen mindede om, at i overensstemmelse med fast praksis, hvor en erhvervsgren er involveret i produktion til salg på det frie marked og produktion til bundet anvendelse, er sidstnævnte med hensyn til vurderingen af en række skadesfaktorer ikke omfattet af undersøgelsen. Der er allerede gjort rede for dette aspekt i betragtning 254 og 255 i forordningen om midlertidig told.
- (207) GOI hævdede endvidere, at EU-erhvervsgrenens andel af salget på det frie marked var for lille (20 % af det samlede salg i Unionen) i forhold til det bundne forbrug, til at kunne påvirke EU-erhvervsgrenens generelle situation, og der var derfor ingen skade. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen mindede, om, at i overensstemmelse med fast praksis, hvor en erhvervsgren er involveret i produktion til salg på det frie marked og produktion til bundet anvendelse, er sidstnævnte af hensyn til vurderingen af en række skadesfaktorer ikke omfattet af undersøgelsen, jf. betragtning 191 ovenfor. For følgende økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenens situation blev det konstateret, at en anvendelig analyse og evaluering måtte koncentreres om situationen på det frie marked: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, markedsandel og rentabilitet. Når det var muligt og berettiget, blev resultaterne efterfølgende sammenlignet med data for det bundne marked for at tilvejebringe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.
- (208) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende de makroøkonomiske indikatorer, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 283-296 i forordningen om midlertidig told.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

- (209) Den kinesiske eksporterende producent FSS hævdede, at Kommissionen havde baseret sin konklusion på en ende-til-ende-analyse uden at vurdere den positive udvikling i EU-erhvervsgrenens situation med hensyn til salgspriser frem til 2018, dvs. i den største del af den betragtede periode, og ved at se bort fra, at faldet i salget fandt sted, da EU-erhvervsgrenen befandt sig i den mest rentable situation. Ifølge FSS kan Kommissionen ikke basere sine konklusioner om skade på faldet på 4 % i EU-erhvervsgrenens salgspriser mellem 2018 og undersøgelsesperioden i forhold til faldet på 2 % i omkostningerne i samme periode. Med andre ord kan konstateringen af væsentlig skade ikke begrundes med nettofaldet på 2 % i salgspriserne i en isoleret periode (undersøgelsesperioden). Desuden fremførte FSS, at EU-erhvervsgrenen fra 2018 til undersøgelsesperioden solgte til priser, der lå betydeligt over produktionsomkostningerne. Denne påstand måtte afvises. Kommissionen var enig i, at fra 2016 til 2018 udviklede priserne og omkostningerne sig parallelt med hver en stigning på 22 %, men dette var ikke længere tilfældet mellem 2018 og undersøgelsesperioden, hvor priserne faldt med 5 procentpoint, men omkostningerne kun med 2 procentpoint. Markedet for SSHR er meget prisfølsomt, og EU-erhvervsgrenen havde på grund af den yderligere kraftige stigning i lavprisdumpingimporten ikke andet valg end ikke at tage fuldt hensyn til stigningen i omkostningerne ved fastsættelsen af salgspriserne. Dette førte til en kraftig forværring af erhvervsgrenens finansielle indikatorer, herunder et fald i fortjenesten fra 5,1 % til 3,5 %, som vist i tabel 14 i forordningen om midlertidig told.
- (210) Den kinesiske eksporterende producent FSS hævdede, at den største stigning i EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger skete mellem 2016 og 2017. I samme periode skete den største stigning i importmængden fra de pågældende lande, og prisforskellen mellem denne import og EU-erhvervsgrenens salg var på ca. 200 EUR pr. ton, som det også var tilfældet i undersøgelsesperioden. Ikke desto mindre var EU-erhvervsgrenen i stand til at øge sine salgspriser med 19 % fra 2016 til 2017 og vælte hele omkostningsstigningen over på sine kunder. Denne påstand blev afvist. Fra 2016 til 2017 øgede ikke blot EU-producenterne, men også producenterne i eksportlandene, deres priser, nemlig med 21 % eller 316 EUR pr. ton (se tabel 6 i forordningen om midlertidig told). Dette viser, at EU-producenterne i et markedsmiljø, der i det mindste var kendetegnet af en stabil efterspørgsel, kun til dels kunne drage fordel af denne tendens, fordi de allerede var under pres fra importen fra de pågældende lande, som underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser. Som følge af dette pres og for at fastholde rentabiliteten mistede EU-erhvervsgrenen desuden en betydelig markedsandel til fordel for importen fra de pågældende lande fra 2016 til 2017.
- (211) De kinesiske eksporterende producenter FSS og STSS hævdede, at mens EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden påstod, at den havde betydeligt lavere fortjeneste end i 2016, var deres investeringer 57 % højere end i 2016. Dette aspekt er allerede blevet behandlet i betragtning 306 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen mindede om, at de øgede investeringer ikke udmøntede sig i tilsvarende forøgelse af produktionskapaciteten (jf. tabel 7 i forordningen om midlertidig told). Efterfølgende havde investeringerne blot til formål at fastholde den eksisterende kapacitet og foretage de nødvendige udskiftninger af produktionsaktiver.
- (212) Med henvisning til tabel 11 i forordningen om midlertidig told hævdede STSS, at det mindre fald i EU-producenternes salgspriser mellem 2018 og undersøgelsesperioden burde ses i forbindelse med en kraftig stigning i lavprisimporten fra Indonesien. Kommissionen mindede om, at betingelserne for en kumulativ vurdering af importen fra alle tre berørte lande var opfyldt, og at importen fra et land derfor ikke kan betragtes isoleret fra importen fra de øvrige berørte lande.
- (213) Med henvisning til tabel 13 i forordningen om midlertidig told hævdede GOI, at faldet i lagerbeholdningen mellem 2018 og undersøgelsesperioden tydede på et positivt salgresultat for EU-erhvervsgrenen. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne påstand blev afvist. Salget på det frie marked i Unionen faldt med 13 % i den betragtede periode, jf. tabel 8 i forordningen om midlertidig told. Det lille fald i lagerbeholdningen i denne periode, som hævdede af Indonesien, var ikke repræsentativt og kan ikke skabe tvivl om den konstaterede tendens i salget.
- (214) GOI hævdede med henvisning til tabel 14 i forordningen om midlertidig told, at den skade, som EU-erhvervsgrenen led, var forårsaget af et højt investeringsniveau i 2017, hvilket udgjorde en finansiel byrde i perioden derefter, dvs. i 2018 og i undersøgelsesperioden. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne påstand blev afvist. Investeringer finansieres typisk via tilbageholdt likviditet eller lån. Med hensyn til omkostninger og indvirkning på fortjenesten afskrives disse investeringer over en lang periode på mindst

fem år. Som følge heraf kan et fald i fortjenesten på over 50 mio. EUR, som konstateret i perioden 2017-2018, eller endog mere end 80 mio. EUR, som konstateret mellem 2017 og slutningen af undersøgelsesperioden, ikke tilskrives de investeringer, der blev foretaget i 2017, som beløb sig til 48 mio. EUR, men som blev afskrevet over mindst fem år.

- (215) Den kinesiske eksporterende producent STSS hævdede, at en kapacitetsudnyttelse på ca. 70 % ikke var et tegn på skade, da den næsten var den samme som den samlede gennemsnitlige kapacitet, der var fastsat for alle stålkatégorier i undersøgelsen af beskyttelsesforanstaltninger mod stålprodukter. Denne påstand blev afvist. Kommissionen påpegede for det første, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse faldt i den betragtede periode fra 69 % til 66 %. For det andet er antidumping- og beskyttelsesundersøgelser underlagt forskellige retlige rammer. Eventuelle bemærkninger eller konklusioner i en beskyttelsesundersøgelse kan derfor ikke overføres til en antidumpingundersøgelse. Kommissionen skal vurdere alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5, og selv om hverken en eller flere af disse faktorer nødvendigvis er udslagsgivende for afgørelsen, tyder udviklingen i samt niveauet for kapacitetsudnyttelsen i den nuværende undersøgelse på, at skaden blev forårsaget af dumpingimporten.
- (216) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende de mikroøkonomiske indikatorer, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 297-306 i forordningen om midlertidig told.

4.5.4. Konklusion vedrørende skade

- (217) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende konklusionen om skade, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 307-310 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (218) Efter den påstand, der er nævnt i betragtning 189 ovenfor, hævdede den eksporterende producent FSS, at faldet i EU-erhvervsgrenens salg (-94 000 ton) og markedsandel (- 7,3 %) var mest udtalt i 2017. EU-erhvervsgrenen led imidlertid ikke skade det år, men opnåede en ekstraordinær fortjeneste. Ifølge FSS skete stigningen i importen på grund af EU-erhvervsgrenens frivillige tilbagetrækning af salget fra det frie marked i Unionen (med øget fokus på senere handelsled). Denne påstand blev afvist. Det kan ikke konkluderes, at EU-erhvervsgrenen var under nogen form for pres for at tilbageholde salg fra det frie marked. Derimod havde EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode rigelig uudnyttet kapacitet til at sælge større mængder på det frie marked, end den faktisk gjorde (jf. betragtning 283-285 og tabel 7 i forordningen om midlertidig told).
- (219) Med henvisning til tabel 7 i forordningen om midlertidig told hævdede GOI, at stigningen i importen fra de pågældende lande ikke havde nogen væsentlig indvirkning på EU-erhvervsgrenens produktion, da den kun faldt med 3 % i den betragtede periode. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at et fald på 3 % ikke er ubetydeligt, selv om andre skadesfaktorer viste en endnu mere forværret tendens i den betragtede periode, og henviste i den forbindelse til betragtning 307-311 i forordningen om midlertidig told.
- (220) Med henvisning til tabel 8 i forordningen om midlertidig told hævdede GOI, at EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked stabiliserede sig efter 2017 og steg fra 2018 til undersøgelsesperioden, hvilket skulle vise, at importen af den undersøgte vare ikke havde nogen indvirkning på EU-erhvervsgrenens salg. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 71,2 % til 63,9 % mellem 2016 og 2017, og at faldet mellem 2017 og undersøgelsesperioden fra 63,9 % til 61,9 % var mindre udtalt. Selv om det samlede fald var større i den første del af den betragtede periode, kan det ikke konkluderes, at EU-erhvervsgrenens markedsandel vendte tilbage til et sundt niveau, da der samlet set var et fald fra 71,2 % til 61,9 %. Påstanden blev derfor afvist.

- (221) De kinesiske eksporterende producenter FSS og STSS hævdede, at importen fra Kina ikke forvoldte EU-producenterne skade, men at importen fra Indonesien gjorde. De fremførte, at EU-producenternes fortjeneste ikke blev påvirket af importen fra Kina, fordi fortjenesten faldt fra 10,2 % til 5,1 % mellem 2017 og 2018, hvilket faldt sammen med den kraftige stigning i importen fra Indonesien, hvorimod den kinesiske import faldt i samme tidsinterval. Disse påstande blev afvist. Som anført i betragtning 263-270 i forordningen om midlertidig told blev betingelserne for en kumulativ vurdering opfyldt. Importen fra Kina kan derfor ikke betragtes isoleret fra importen fra Indonesien eller Taiwan.
- (222) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til den konstaterede skade, som kan tilskrives importen af den pågældende vare, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 312 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

- (223) Med henvisning til tabel 11 i forordningen om midlertidig told hævdede STSS, at EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger steg med 20 % i den betragtede periode, og hævdede, at denne stigning var årsag til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Denne påstand blev afvist. I betragtning 319 i forordningen om midlertidig told blev det allerede uddybet, at EU-erhvervsgrenen på et tidspunkt ikke længere var i stand til at absorbere den samlede stigning i råmaterialepriserne gennem sine salgspriser som følge af pristrykket fra dumpingimporten. Skaden forvoldtes derfor ikke af stigningen i produktionsomkostningerne som sådan, men af den manglende mulighed for at absorbere den på grund af dumpingimporten.
- (224) GOI hævdede, at udviklingen i det bundne marked forvoldte skade, ikke udviklingen på det frie marked. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne påstand blev afvist. Udviklingen på det bundne marked svækkede ikke årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Salget på det frie marked faldt med 13 % (- 150 000 ton) i den betragtede periode, mens det bundne forbrug var forholdsvis stabilt (-20 000 ton).
- (225) GOI hævdede endvidere, at Kommissionen ikke tog hensyn til EU-erhvervsgrenens interne salgspriser, da de skulle have forvoldt skaden. Den samme påstand blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger. Denne påstand blev afvist. Kommissionen har fastslået, at det interne salg ikke blev foretaget efter armslængdeprincippet, og der blev derfor ikke taget hensyn til dette salg med henblik på at vurdere skaden.
- (226) Den eksporterende producent STSS hævdede, at der efter indførelsen af antidumpingtold sandsynligvis vil opstå forskellige importkilder, f.eks. Republikken Korea. Da de gennemsnitlige importpriser fra Republikken Korea imidlertid konstant har været betydeligt lavere end priserne fra Kina, ville EU-producenterne lide endnu større skade på grund af denne import end på grund af importen fra Kina. Denne påstand blev afvist. For det første er der ikke tilstrækkelige beviser for skadevoldende dumping i forbindelse med denne import, der, som det fremgår af denne undersøgelse, adskiller sig fra importen fra Kina. Selv om de gennemsnitlige priser på importen af SSHR fra Kina var højere end priserne fra Republikken Korea i den betragtede periode, underbød den kinesiske import ikke desto mindre konstant EU-erhvervsgrenens salg. Disse underbudsberegninger, som ikke er blevet anfægtet af nogen af de interesserede parter, blev foretaget ved at sammenligne tilsvarende varetyper, hvilket ikke kan gøres på grundlag af de statistiske data i Eurostat - og de sydkoreanske priser, der henvises til, er Eurostats priser. For det tredje skyldtes skaden også mængden af den kinesiske import, som steg med 14 % i den betragtede periode, mens importmængden fra Republikken Korea faldt med 49 % i samme periode. Desuden var importmængden fra Kina ca. tre gange større i 2016 og ca. syv gange større i undersøgelsesperioden end importmængden fra Republikken Korea.
- (227) Den eksporterende producent STSS gentog påstanden om, at overkapaciteten i Unionen var årsag til EU-erhvervsgrenens skade. Denne påstand blev afvist af de årsager, der er anført i betragtning 322 i forordningen om midlertidig told.
- (228) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til den konstaterede skade, som kan tilskrives andre faktorer end importen af den pågældende vare, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 319-325 i forordningen om midlertidig told.

5.2.1. Konklusion

- (229) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de øvrige faktorer, der blev undersøgt i både den foreløbige og i den endelige fase, kunne have nogen relevant indvirkning på EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation. Ingen af de faktorer, der blev analyseret individuelt eller samlet, svækkede således årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 326 og 327 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Undersøgelse, for så vidt angår Taiwan, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

- (230) Den kinesiske eksportør FSS hævdede, at den beregnede målpris med henblik på vurderingen af målprisunderbudsmargenerne blev forhøjet af de subsidier, som EU-producenterne havde modtaget. På baggrund af de modtagne subsidier var der ingen grund til at tilføje et beløb til dækning af de fremtidige efterlevelsomkostninger. Tilsvarende bør forsknings- og udviklingsomkostninger og arbejdskraftomkostninger reduceres i forhold til omfanget af de subsidier, der blev modtaget i undersøgelsesperioden. I mangel heraf ville der være tale om en dobbelt fordel for de stikprøveudtagne virksomhederne.
- (231) Denne påstand blev afvist. For det første blev den ikke underbygget af passende beviser. For det andet er der ingen dobbelttælling, da EU-erhvervsgrenens verificerede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden allerede tager hensyn til eventuelle subsidier, som EU-producenterne har modtaget, samt deres nuværende overholdelsesomkostninger, mens enhver tilføjelse kun vedrører fremtidige overholdelsesomkostninger, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2d, som vil blive afholdt i en anden periode. I overensstemmelse hermed fratrak Kommissionen om nødvendigt de løbende omkostninger, der allerede var blevet taget i betragtning for at nå frem til de fremtidige omkostninger.
- (232) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og igen efter den endelige fremlæggelse satte en række parter spørgsmålstegn ved anvendelsen af en målfortjeneste på 8,7 %, som var gennemsnittet af EU-erhvervsgrenens fortjenstmargener i 2016 (7,2 %) og 2017 (10,2 %). Parterne gjorde navnlig gældende, at Kommissionen havde anført, at 2017 var et ekstraordinært år for EU-erhvervsgrenen, og at det derfor var sandsynligt, at rentabiliteten i det pågældende år var påvirket. Dette fremgik også anført af forordningen om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger over for stålprodukter. Desuden var markedsandelen for importen fra de pågældende lande i 2017 allerede på 25 %, mens markedsandelen for denne import i 2016 var betydeligt lavere end i 2017 (18,3 %). Derfor bør Kommissionen i stedet kun anvende en fortjenstmargen på 6 % eller den fortjenstmargen, der blev opnået i 2016. I modsætning hertil fremførte Eurofer, at EU-erhvervsgrenen mistede en betydelig markedsandel i 2017 (7,3 procentpoint) i forhold til 2016 i betragtning af den øgede import, og at den rentabilitet på 10,2 %, der blev opnået i det pågældende år, derfor ikke var usædvanligt høj og burde anvendes som målfortjeneste.
- (233) Kommissionen bekræftede, at anvendelsen af en målfortjeneste på 8,7 % er berettiget af de årsager, der er anført i betragtning 331 i forordningen om midlertidig told. Når skademargenen beregnes på grundlag af en målpris, fastsættes målfortjenesten under hensyntagen til faktorer som rentabilitetsniveauet inden stigningen i import fra de berørte lande, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2c. Selv om importen fra Kina og Taiwan allerede var åbenbart til stede, var importen fra Indonesien stadig meget lav i 2017⁽²²⁾, og fortjenesten i 2017 afspejler derfor rentabilitetsniveauet inden stigningen i importen fra alle de berørte lande. Desuden var den samlede markedsandel for importen fra de pågældende lande i 2017 på 25 %, hvilket faktisk allerede er betydeligt, og det er derfor sandsynligt, at den

⁽²²⁾ Indonesien havde en markedsandel på 0,0014 % i 2017, men en markedsandel på 3,7 % i 2018.

fortjenstmargen, som EU-erhvervsgruppen opnåede i det pågældende år, vil blive trykket, hvilket vil gøre det til et hensigtsmæssigt år med henblik på fastsættelsen af en passende målfortjeneste. Som forklaret i betragtning 331 i den midlertidige forordning var 2017 imidlertid et ekstraordinært år, og selv om EU-erhvervsgruppens fortjenstmargen blev trykket, var den således stadig på et tilstrækkeligt højt niveau, selv om den blev opnået i et år, som ikke fuldt ud afspejler normale konkurrencevilkår. Kommissionen bekræftede derfor, at medtagelsen af 2017 i udregningen og fastsættelsen af målfortjenesten på grundlag af en gennemsnitlig fortjeneste for 2016 og 2017 fuldt ud opfylder kravene i grundforordningens artikel 7, stk. 2c.

- (234) Endvidere hævdede Marcegaglia efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen burde have fastsat målprisen for sorte SSHR baseret på en lavere målfortjeneste, der afspejler de særlige egenskaber ved sorte SSHR i modsætning til færdige hvide SSHR.
- (235) Denne påstand blev afvist. Som angivet i betragtning 30 ovenfor og betragtning 46 i forordningen om midlertidig told anses sorte og hvide bredbånd for at have de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber, og de betragtes derfor begge som den pågældende vare. Den målfortjeneste, der anvendes af Kommissionen, er derfor baseret på oplysninger om fortjeneste for begge typer og afspejler således de særlige egenskaber ved sorte SSHR i modsætning til færdige hvide SSHR.
- (236) Eurofer påstod, at de skadesmargener, der blev fastsat i forordningen om midlertidig told, var for lave. Specifikt fremlagde Eurofer nye beviser, der skulle berettiggøede justeringer i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2c og 2d, med henvisning til betragtning 332 og 333 i forordningen om midlertidig told. Disse påstande blev delvis accepteret. Som følge heraf blev justeringerne opjusteret med hensyn til udeblevne investeringer (artikel 7, stk. 2c) for en EU-producent og med hensyn til fremtidige efterlevelsomsomkostninger (artikel 7, stk. 2, litra d)) for to EU-producenter. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev to påstande vedrørende en af de stikprøveudtagne producenter gentaget, men der kunne ikke accepteres yderligere justeringer.
- (237) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Eurofer sin påstand om, at de justeringer af EU-erhvervsgruppens målpris, som Kommissionen foretog i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2c og 2d, var utilstrækkelige. Eurofer mente, at Kommissionen fortsat bør være fleksibel og give virksomhederne mulighed for at fremlægge yderligere beviser til støtte for deres påstande, selv efter at der er foretaget kontrol på stedet, når disse oplysninger ikke længere kan verificeres.
- (238) Denne påstand blev afvist. Størstedelen af disse påstande (med undtagelse af de påstande, der blev anset for at være berettigede og blev delvist accepteret, og for hvilke der blev indrømmet en justering, jf. betragtning 236), blev fremført for første gang efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, da de stikprøveudtagne producenter ikke havde besvaret de relevante spørgsmål i spørgeskemaet eller havde fremsat disse påstande under kontrolbesøget, og der blev ikke fremført nogen objektive begrundelser for, at disse oplysninger rettidigt ikke blev fremsat rettidigt. Kommissionen fandt derfor, at den meget sene fremlæggelse af oplysninger fra de stikprøveudtagne producenter, som i mange tilfælde bestod af helt nye tal og påstande, som var umulige at kontrollere på det pågældende tidspunkt i undersøgelsen, var uberettiget.
- (239) Hvad angår justeringerne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2d, for fremtidige sociale og miljømæssige omkostninger, anklagede Eurofer Kommissionen for at anlægge en diskriminerende tilgang over for EU-erhvervsgruppen, da Kommissionen nægtede at ekstrapolere data fra en stikprøveudtaget producent og anvende dem på de to øvrige stikprøveudtagne producenter, alt imens Kommissionen havde beregnet en individuel dumpingmargen for den kinesiske eksporterende producent Zheng ved at anvende oplysninger fra andre eksporterende producenter i Kina.
- (240) Denne påstand blev afvist. Eurofer omtaler to forskellige situationer — beregningen af en eksporterende producents dumpingmargen i henhold til artikel 18, stk. 3, og beregningen af en individuel virksomhedsspecifik målpris — som derfor ikke er sammenlignelige. Som forklaret i betragtning 87-92, blev beregningen af den normale værdi for Zhenshi foretaget i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18, stk. 3, idet der kun blev anvendt de foreliggende faktiske oplysninger for visse data, mens der for EU-producenternes målpriser ikke var tale om manglende samarbejdsvilje, og Kommissionen rådede over alle de faktiske oplysninger til at fastslå resultaterne. De fremtidige miljømæssige investeringer og driftsomkostninger, der er tale om her, var desuden virksomheds-specifikke, hvorfor en ekstrapolering til de øvrige stikprøveudtagne virksomheder var uhensigtsmæssig.
- (241) Eurofer påstod endvidere, at situationen med hensyn til skade yderligere forværredes efter den 30. juni 2019, dvs. efter udløbet af undersøgelsesperioden, og at Kommissionen bør tage hensyn til denne forværring, når den træffer afgørelse om de endelige foranstaltningers niveau. I denne forbindelse henviste Eurofer til grundforordningens artikel 14, stk. 5, artikel 9, stk. 4, og artikel 7, stk. 2c og 2d. Kommissionen bemærkede, at der blev foretaget justeringer i henhold til artikel 7, stk. 2c og 2d, jf. betragtning 236 **Error! No bookmark name given.** ovenfor og betragtning 330-334 i forordningen om midlertidig told. Desuden blev importen registreret, men betingelserne for

en opkrævning med tilbagevirkende kraft blev ikke opfyldt (jf. betragtning 321-325). Kommissionen fandt også, at der ikke forekom nogen yderligere betydelig stigning i den import, der er omfattet af undersøgelsen, i løbet af forhåndsreklæmingsperioden i lyset af artikel 9, stk. 4, som, hvis den blev overholdt, ville have medført, at den yderligere skade, der følger af en sådan stigning, afspejles i fastsættelsen af skadesmargenen. Påstanden blev derfor anset for at være ubegrundet.

- (242) I betragtning af ovennævnte ændringer af målprisunderbudsberegningerne og ændringerne af dumpingmargenerne i betragtning 178 og 180 ovenfor ajourføres tabellen i betragtning 336 i forordningen om midlertidig told således:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Målprisunderbudsmargen (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. og Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Alle andre virksomheder	7,5	24,2

- (243) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til undersøgelsen, får så vidt angår Taiwan, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 330-336 i forordningen om midlertidig told.

6.2. Undersøgelse, for så vidt angår Indonesien og Kina, vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

6.2.1. Målprisunderbud og sammenligning mellem målprisunderbudsmargen og dumpingmargen

- (244) Med henvisning til Rettens dom af 10. april 2019 i sag T-301/16, Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia S.p.A. mod Europa-Kommissionen ("Jindal Saw")⁽²³⁾, hævdede den kinesiske eksportør FSS, at sammenligningen mellem eksportpriser og EU-erhvervsgrenens salgspriser måske ikke var blevet foretaget i samme handelsled, da EU-producenterne typisk solgte gennem dattervirksomheder (dvs. forretningsmæssigt forbundne virksomheder). I denne forbindelse anmodede FSS om, at der blev fremlagt yderligere oplysninger om beregningen af skadesmargenen. Med hensyn til denne påstand præciserer Kommissionen, at der ved beregningen af underbudsmargener kun blev taget hensyn til EU-producenternes salg til ikke forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Med hensyn til beregningerne af målprisunderbud blev EU-erhvervsgrenens salgspriser ikke anvendt, da målpriserne var baseret på de stikprøveudtagne producenters produktionsomkostninger. Desuden fremgik det ikke af andre oplysninger i sagen, at der var behov for en justering for handelsled. Endelig må Kommissionen ikke offentliggøre de underliggende data, der er indhentet hos EU-producenterne, da disse oplysninger er fortrolige, jf. grundforordningens artikel 19.
- (245) I forlængelse af den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede STSS, at Kommissionen ved at sammenligne virksomhedens salgspriser med EU-erhvervsgrenens salgspriser ikke burde have fratrukket SA&G og fortjeneste for dens forretningsmæssigt forbundne importør, da dette ville være i strid med dommen i *Jindal Saw*, som det blev bekræftet af Rettens dom af 2. april 2020 i sag T-383/17, Hansol Paper Co. Ltd. mod Europa-Kommissionen ("Hansol Paper")⁽²⁴⁾.
- (246) Kommissionen afviste denne påstand. Når det drejer sig om de elementer, der skal tages i betragtning ved beregningen af underbud (navnlig eksportprisen), skal Kommissionen udpege det første tidspunkt, hvor konkurrencen finder (eller kan finde) sted med EU-producenterne på EU-markedet. Dette punkt er rent faktisk den første ikke forretningsmæssigt forbundne importørs købspris, idet denne virksomhed i princippet kan vælge at købe enten af EU-erhvervsgrenen eller af tredjelandsleverandører.

⁽²³⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=DA&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

⁽²⁴⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714>

- (247) I dette tilfælde kan importprisen for nogle eksportsalgstransaktioner ikke tages for pålydende, fordi den eksporterende producent og importøren er forretningsmæssigt forbundne. For at kunne fastlægge en pålidelig importpris på armslængdevilkår, skal denne pris konstrueres ved hjælp af den forretningsmæssigt forbundne importørs pris ved videresalg til den første uafhængige kunde som udgangspunkt. Når denne rekonstruktion foretages, er reglerne om beregningen af eksportprisen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9, relevante og anvendes analogt, ligesom de er relevante for bestemmelsen af eksportprisen med henblik på dumpingberegningen. Med en analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, kan man nå frem til en pris, der er fuldt ud sammenlignelig med den pris, der anvendes ved undersøgelsen af salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, og som også kan sammenlignes med EU-erhvervsgrenens salgspriser.
- (248) For at give mulighed for en fair sammenligning er fradrag af SA&G og fortjeneste fra prisen ved den forretningsmæssigt forbundne importørs videresalg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder berettiget for at nå frem til en pålidelig pris ⁽²⁵⁾.
- (249) Dette fradrag skal også anvendes ved beregningen af målprisunderbuddet. EU-erhvervsgrenens målpris er nemlig baseret på erhvervsgrenens produktionsomkostninger plus målfortjenesten, uden at der tages hensyn til, om varen derefter sælges i Unionen til forretningsmæssigt forbundne eller ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, og den skal derfor sammenlignes med cif-prisen (hjemtagelsesprisen) på eksporten, som pr. definition ikke omfatter SA&G og fortjeneste for forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen.
- (250) I forlængelse af den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte FSS, at da 32 % af virksomhedens eksporterede mængder udgjorde varekontrolnumre, som ikke blev solgt af de stikprøveudtagne EU-producenter, og da de derfor ikke var medregnet i underbuds- og målprisunderbudsberegningerne, ville disse beregninger ville være i strid med Rettens dom af 24. september 2019 i sag T-500/17 Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. mod Europa-Kommissionen (»Hubei Xinyegang«), præmis 74 ⁽²⁶⁾. STSS fremsatte en lignende påstand med hensyn til 8 % af virksomhedens salgsmængder i Unionen. Disse påstande blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (251) Kommissionen afviste disse påstande. For det første er dommen i *Hubei Xinyegang* appelleret til Domstolen. Derfor er dommens konklusioner vedrørende det aspekt, som påstanden omhandler, ikke endelige. For det andet bemærkede Kommissionen, at ved vurderingen af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne udgøres sammenligningsgrundlaget af de modeller, der eksporteres til Unionen fra de pågældende lande. Ved en sammenligning af eksportsalget fra de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenens salg, fremgår det i sagens natur, at ikke alle de eksporterede modeller solgtes af EU-erhvervsgrenen. I den foreliggende sag var matchningsraten på 84 % for alle undersøgte kinesiske eksporterende producenter, hvilket Kommissionen anså for at være tilstrækkeligt til at sikre en bred og fair sammenligning af de eksporterede modeller og de modeller, som EU-erhvervsgrenen solgte. For det tredje fastsætter grundforordningen ikke, at Kommissionen skal foretage en separat prisanalyse for hver varetype. Det retlige krav er snarere en fastlæggelse på niveau med samme vare. Endelig konkluderede Kommissionen, at alle varekontrolnumre var en del af den pågældende vare og var i konkurrence med hinanden, i hvert fald i et vist omfang. Procentdelen af eksporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, der ikke solgtes af EU-erhvervsgrenen, udgør derfor ikke en særskilt kategori af den pågældende vare, men er i fuld konkurrence med de øvrige kvaliteter, for hvilke der blev fundet en tilsvarende vare.
- (252) Med henvisning til præmis 71 i *Hubei Xinyegang* bemærkede STSS, at den salgsmængde for stikprøven af EU-erhvervsgrenen, der blev anvendt i forbindelse med underbuds- og målprisunderbudsberegningerne, ikke udgjorde EU-erhvervsgrenens samlede salg af samme vare foretaget af de virksomheder, der indgik i stikprøven. STSS hævdede, at dette ville være i strid med præmis 71 i nævnte dom. Som nævnt i betragtning 250 er denne dom blevet appelleret. For så vidt angår substansen, bemærkede Kommissionen, at den ikke kan føje EU-erhvervsgrenens salg af visse varekontrolnumre, som ikke sælges af de eksporterende producenter, til sammenligningen. For at sikre en rimelig sammenligning har Kommissionen sammenlignet ensartede varer og dermed ikke taget hensyn til varetyper, der falder ind under varedefinitionen og sælges af EU-erhvervsgrenen, men som ikke eksporteres af STSS. For det andet fastsætter grundforordningen ikke, at Kommissionen skal foretage en separat prisanalyse for hver varetype, hvilket også fremgår af foregående betragtning. Det retlige krav er snarere en fastlæggelse på niveau med

⁽²⁵⁾ Under alle omstændigheder var den mængde, som STSS solgte gennem sin forretningsmæssigt forbundne importør, meget lille, således at virkningen af justeringen af eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, på underbudsmargenen ville være ubetydelig.

⁽²⁶⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842>

samme vare. Selv om varekontrolnumre anvendes som udgangspunkt for en sådan vurdering, betyder det ikke, at forskellige varekontrolnumre ikke konkurrerer med hinanden. Den omstændighed, at visse af EU-erhvervsgrenens varekontrolnumre ikke blev sammenlignet med importen til Unionen fra STSS, betyder således ikke, at de ikke udsættes for pristryk fra denne import. For det tredje understregede Kommissionen endvidere, at EU-erhvervsgrenens salgsmængde af de matchende varekontrolnumre, der anvendes i beregningerne for så vidt angår STSS, tegnede sig for ca. det dobbelte af STSS's salgsmængde på EU-markedet, og den er derfor høj grad repræsentativ. Påstanden blev derfor afvist.

- (253) GOI satte spørgsmålstegn ved, om importpriserne og EU-erhvervsgrenens salgspriser var sammenlignelige med hensyn til varesortimentet. Kommissionen præciserede, at beregningerne af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne var baseret på en sammenligning, der tager hensyn til varekontrolnumrene, hvilket sikrer, at kun samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4, sammenlignes. Under alle omstændigheder konkurrerer importen fra de pågældende lande med alle varer, der sælges af EU-erhvervsgrenen, og der er ingen beviser for, at den mindre del af den samlede import, som ikke kan sammenlignes direkte med varettyper, der sælges af de stikprøveudtagne EU-producenter, ikke kan udøve et konkurrencepres på EU-erhvervsgrenen.
- (254) Efter ændringerne af dumpingmargenerne, som forklaret i afsnit 3 ovenfor, og ændringerne af målprisunderbudsmargenerne, jf. afsnit 6.1 ovenfor, ajourføres tabellen i betragtning 337 i forordningen om midlertidig told således:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Målprisunderbudsmargen (%)
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel		
Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Alle andre virksomheder	106,5	19

6.2.2. Fordrejninger af råmaterialepriserne

a) Indonesien

- (255) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende forekomsten af fordrejninger af råmaterialepriserne i Indonesien og andelen af de fordrejede råmaterialer i produktionsomkostningerne ved den undersøgte vare, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 342-346 i forordningen om midlertidig told.

b) Kina

- (256) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremsatte to kinesiske eksporterende producenter påstande vedrørende Kommissionens anvendelse af og konklusioner i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Kommissionen accepterede en påstand og afviste resten, jf. følgende betragtninger. Desuden rettede Kommissionen en regnefejl, der påvirkede en kinesisk eksporterende producent, som ikke desto mindre ikke havde nogen indflydelse på resultaterne ⁽²⁷⁾.
- (257) En kinesisk eksporterende producent hævdede, at Kommissionen, da den sammenlignede prisforskellen mellem referenceprisen og den faktiske købspris for det fordrejede råmateriale, som denne virksomhed havde betalt (jf. artikel 7, stk. 2a, andet afsnit), havde sammenlignet disse priser med forskellige leveringsbetingelser, hvilket førte til en kunstigt højere forskel mellem de to priser.

⁽²⁷⁾ Kommissionen forklarede detaljerne i denne regnefejl i det specifikke fremlæggelsesdokument, som blev sendt til den pågældende eksporterende producent.

- (258) Kommissionen var enig i denne påstand og reviderede følgelig beregningen. Kommissionen fremlagde en revideret beregning i det specifikke fremlæggelsesdokument til den pågældende virksomhed. Denne korrektion ændrede imidlertid ikke konklusionen om, at prisen på råmaterialet var betydeligt lavere end den ikke-fordrejede referencepris.
- (259) To kinesiske eksporterende producenter hævdede, at da Kommissionen beregnede vægten af et af råmaterialerne i forhold til de samlede produktionsomkostninger for at fastslå, om tærsklen på 17 % var nået, ikke valgte en passende nævner. Disse virksomheder påstod, at Kommissionen udelukkede salgs-, og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger (SA&G) fra produktionsomkostningerne, hvorved vægten af dette råmateriale i forhold til virksomhedernes produktionsomkostninger blev kunstigt forhøjet. Disse virksomheder fremførte, at Kommissionen i stedet burde have føjet SA&G til nævneren.
- (260) Kommissionen bemærkede, at artikel 7, stk. 2a, ubestridt henviser til produktionsomkostningerne ved den pågældende vare som den værdi, der skal anvendes ved beregningen (som nævneren). Kommissionen mindede også om, at grundforordningens definition af produktionsomkostninger ikke omfatter SA&G. Dette bekræftes ved ordlyden i grundforordningens artikel 2, stk. 3, hvori det hedder, at den normale værdi for samme vare fastsættes på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (...).
- (261) Efter Kommissionens opfattelse er det derfor klart, at den nævner, der bruges ved anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7, stk. 2a, dvs. produktionsomkostningerne, ikke skal omfatte SG&A. Kommissionen afviste følgelig denne påstand.
- (262) For det andet anfægtede de to eksporterende producenter, at Kommissionen havde anvendt ikke-fordrejede omkostninger ved et bestemt råmateriale som tæller (multipliseret med den forbrugte mængde) på den ene side og de faktiske produktionsomkostninger som nævner på den anden side. Disse virksomheder hævdede således, at denne tilgang fordrejede beregningen og anmodede derfor Kommissionen om at revidere dette aspekt af beregningen i overensstemmelse hermed ved at sammenligne ikke-fordrejede værdier både i tælleren og i nævneren.
- (263) I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at ordlyden af den relevante lovbestemmelse er klar: "I denne forordning skal de enkelte råmaterialer, uanset om de er uforarbejdede eller forarbejdede, herunder energi, for hvilken der konstateres en fordrejning, udgøre ikke mindre end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare. I denne beregning anvendes en ikkefordrejet råmaterialepris som fastsat på repræsentative internationale markeder."
- (264) Ved at anvende en ikke-fordrejet værdi af råmaterialet (råmaterialerne) som tæller og ved at anvende virksomhedernes faktiske produktionsomkostninger som nævner anvendte Kommissionen således denne bestemmelse i grundforordningen korrekt.
- (265) De to stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter fremsatte yderligere påstande om anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, i forbindelse med virksomhedsspecifikke spørgsmål. Som følge heraf og for at sikre, at deres fortrolige data, behandlede Kommissionen deres anmodninger i detaljer inden for rammerne af den individuelle fremlæggelse af oplysninger. Under alle omstændigheder blev disse yderligere bemærkninger afvist.
- (266) Endelig vurderede Kommissionen den særlige situation hos den kinesiske eksporterende producent, for hvilken den på grund af utilstrækkeligt samarbejde ikke kunne kontrollere de relevante oplysninger, der er nødvendige for at foretage en korrekt vurdering i henhold til artikel 7, stk. 2a⁽²⁸⁾. På denne baggrund besluttede Kommissionen at anvende grundforordningens artikel 18. Kommissionen fandt derfor, at konklusionerne vedrørende de to stikprøveudtagne kinesiske eksporterende producenter, dvs. for så vidt angår forekomsten af fordrejninger af råmaterialepriserne i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2a, der var baseret på kontrollerede oplysninger, også burde gælde for denne virksomhed.
- (267) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende forekomsten af fordrejninger af råmaterialepriserne i Kina og andelen af de fordrejede råmaterialer i produktionsomkostningerne ved den undersøgte vare, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 347-350 i forordningen om midlertidig told.

⁽²⁸⁾ Kommissionen kunne ikke kontrollere væsentlige data og foretage en korrekt analyse. De ikke-kontrollerede data, der skyldtes manglende samarbejde, omfattede bl.a. indirekte produktionsomkostninger og dermed de samlede produktionsomkostninger.

6.2.3. Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b

6.2.3.1. Uudnyttet kapacitet i eksportlandet

- (268) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende uudnyttet kapacitet i Kina og Indonesien, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 352 og 353 i forordningen om midlertidig told.

6.2.3.2. Konkurrence vedrørende råmaterialer

- (269) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til konkurrencen vedrørende råmaterialer, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 354-357 i forordningen om midlertidig told.

6.2.3.3. Virkning på EU-virksomhedernes forsyningskæder

- (270) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gjorde Eurofer gældende, at Kommissionen ikke havde givet en sammenhængende forklaring på sin konklusion, da den havde foretaget undersøgelsen af "virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder" under kriteriet om "brugernes interesse", hvorved den begik en retlig fejl. Eurofer hævdede endvidere, at Kommissionen sammenblander to undersøgelser af Unionens interesser: undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b, og undersøgelsen i henhold til grundforordningens artikel 21. Eurofer gentog denne påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, idet den gjorde gældende, at Kommissionen med urette gennemførte en undersøgelse af Unionens interesser i henhold til artikel 21 før undersøgelsen i henhold til artikel 7, stk. 2b.
- (271) Disse påstande blev fundet ubegrundede. Artikel 7, stk. 2b, i grundforordningen fastsætter følgende: »Hvis Kommissionen på grundlag af alle de indgivne oplysninger klart kan konkludere, at det er i Unionens interesse at fastsætte de midlertidige afgifters beløb i overensstemmelse med denne artikels stk. 2a, finder denne artikels stk. 2 ikke anvendelse. Kommissionen skal aktivt søge oplysninger hos berørte parter, der sætter den i stand til at afgøre, om denne artikels stk. 2 eller 2a finder anvendelse. I denne henseende undersøger Kommission alle relevante oplysninger, såsom uudnyttet kapacitet i eksportlandet, konkurrencen vedrørende råvarer og virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder. I tilfælde af manglende samarbejde kan Kommissionen konkludere, at det er i overensstemmelse med Unionens interesser at anvende denne artikels stk. 2a. Når der foretages en undersøgelse af Unionens interesser i overensstemmelse med artikel 21, tages der særligt hensyn til dette spørgsmål«.
- (272) Denne bestemmelses sidste punktum indeholder en specifik henvisning til grundforordningens artikel 21. I den respektive undersøgelse af Unionens interesser i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21, som blev foretaget i forordningen om midlertidig told, blev det fastslået, at den vigtigste virkning på forsyningskæderne ville kunne mærkes hos brugerne. I betragtning af den store forskel mellem dumping- og skadesmargenerne for eksportlandene blev den mulige indvirkning på forsyningskæderne for EU-virksomheder, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2b, vurderet i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser som omhandlet i grundforordningens artikel 21, jf. betragtning 358 i forordningen om midlertidig told. Kommissionen har under alle omstændigheder ikke sammenblandet de to undersøgelser. Analysen af virkningen på forsyningskæderne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, litra b), tager snarere nødvendigvis hensyn til de oplysninger, der er afgivet af brugere, og som normalt også anvendes inden for rammerne af Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 21. Kommissionen afviste derfor bemærkningerne fra Eurofer og bekræftede, at de respektive undersøgelser af Unionens interesser blev anvendt gennemført i henhold til både grundforordningens artikel 7, stk. 2b, og grundforordningens artikel 21.
- (273) Hvad angår selve indholdet, gjorde Eurofer gældende, at den pågældende bruger, som analysen blev bygget op om, kunne erstatte importen fra Kina med import fra mange andre kilder, herunder fra Indonesien og Taiwan, hvis tolden på importen fra Kina på dumpingniveau ville blive uoverkommelig.
- (274) Kommissionen vurderede denne påstand og fandt, at denne bruger umiddelbart kunne erstatte sin import fra Kina med indkøb fra [1-2] ⁽²⁹⁾ EU-producenter. Andre EU-producenter havde også en betydelig uudnyttet kapacitet, men de havde næsten ikke leveret til den pågældende bruger i den betragtede periode. På grundlag af importstrømmene i den betragtede periode kan der også være muligheder i andre tredjelande, navnlig Republikken Korea og Sydafrika. På dette grundlag var de potentielle importmængder fra disse lande imidlertid begrænsede, og i øjeblikket er i hvert fald importen fra Republikken Korea begrænset af de gældende beskyttelsesforanstaltninger ⁽³⁰⁾. Med hensyn til importen fra Indonesien og Taiwan bemærkede Kommissionen, at den vigtige bruger faktisk ikke kun købte fra Kina, men også fra Indonesien. Dette betyder dog ikke, at det er enkelt og ligetil at skifte fra en leverandør til en anden. Kommissionen bemærkede, at den pågældende vare består af mange forskellige varekontrolnumre. I betragtning af brugerens behov for at omorganisere sine værdikæder for at afhjælpe virkningen af foranstaltninger

⁽²⁹⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³⁰⁾ Sydafrika blev udelukket fra anvendelsesområdet for stålbeskyttelsesforanstaltningerne fra den 15. november 2018 i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1712 af 13. november 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/1013 om indførelse af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 286 af 14.11.2018, s. 17).

på skadesmargenens niveau og i betragtning af foranstaltningernes sandsynlige virkninger på rentabiliteten fandt Kommissionen det desuden ikke berettiget at udsætte denne bruger for yderligere usikkerhed ved at indføre foranstaltninger på dumpingmargenens niveau. Det er derfor sandsynligt, at den pågældende bruger kun i begrænset omfang kan diversificere og tilpasse sine indkøbskilder. Under sådanne omstændigheder kunne Kommissionen ikke med rimelighed hævde, at en told på det højeste niveau ikke ville skade denne bruger urimeligt, eftersom en sådan told sandsynligvis vil gøre brugerens aktiviteter urentable.

- (275) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger mindede Eurofer om, at Sydafrika ikke har været omfattet af beskyttelsesforanstaltninger siden den 15. november 2018, og at der fra den 1. juli 2020 ikke længere er noget landekontingent for SSHR, men derimod et globalt kontingent, der giver importørerne mulighed for at indkøbe betydelige mængder fra lande, der ikke er berørt af individuelle foranstaltninger. Denne justering vil sikre, at EU-brugerne har tilstrækkelig fleksibilitet til at skifte leverandørland, hvis det er nødvendigt. Kommissionen var enig i indholdet af indlægget, som imidlertid ikke kan ændre resultaterne af ovennævnte analyse, der er baseret på de faktiske data fra undersøgelsesperioden, idet der også tages hensyn til omfanget af den told, der indføres ved denne forordning.
- (276) Eurofer har gentagne gange kritiseret Kommissionen for at have en alt for forenklet vurdering af foranstaltningens indvirkningen på brugerens økonomiske situation, fordi den blev foretaget i faste kilder, mængder og priser, og den tog udgangspunkt i en situation, hvor brugeren ville bevare sine forsyningskæder uændret, selv om varen var tilgængelig fra flere andre kilder, herunder fra EU-producenter til lavere priser, og uden at overføre en del af omkostningsstigningen til sine kunder i senere produktionsled. Dette var ifølge Eurofer ikke formålet med undersøgelsen af Unionens interesser.
- (277) Kommissionen præciserede, at den analyse, den foretog, og som den selv havde beskrevet som et "værst tænkeligt scenario" i forordningen om midlertidig told (betragtning 373), er den mest hensigtsmæssige tilgang i den givne situation. For at være pålidelig skal en sådan vurdering baseres på de faktiske data fra undersøgelsesperioden, idet der også tages hensyn til omfanget af den told, der indføres ved denne forordning. Som påpeget af Eurofer kan det normalt forventes, at en del af en omkostningsstigning væltes over på kunderne — dvs. at virkningen synes at være for stor. Det er imidlertid uvist, hvor stor en del af omkostningsstigningen der kan overføres til dette niveau. I den nuværende situation er det tvivlsomt, om der kan overvæltes en stor del, da brugerens største konkurrenter er de samme EU-producenter af SSHR. Hvis den statiske analyse kan overvurdere virkningen af tolden, fordi den ikke forudser nogen stigning i omsætningen, som forklaret, kan den samtidig undervurdere den negative virkning af tolden, da Kommissionens statiske antagelser også indebærer, at der ikke forventedes nogen stigning i omkostningerne ved køb fra EU-erhvervsgrænsen, som i dette tilfælde er en stor leverandør til den pågældende bruger. Kommissionen præciserede endvidere, at det også er u hensigtsmæssigt at fremsætte antagelser med hensyn til ændrede indkøbsmønstre i den foreliggende sag, da den pågældende bruger som forklaret i betragtning 274 af en række forskellige årsager kan forventes at have begrænsede muligheder i denne henseende. Enhver afvigelse fra den metode, som Kommissionen anvender under disse omstændigheder, vil derfor gøre analysen mere spekulativ.
- (278) Alt i alt fandt Kommissionen derfor, at den sikreste metode til at vurdere foranstaltningernes virkninger for den pågældende bruger var ikke at foregribe ændringer på omsætningssiden eller på omkostningssiden for så vidt angår indkøb fra lande, der ikke er omfattet af foranstaltningerne.
- (279) Hvad angår Eurofers anmodning om at fremlægge de væsentligste kendsgerninger, der ligger til grund for den vurdering, der blev foretaget med hensyn til den pågældende brugers rentabilitetssituation, fandt Kommissionen endelig, at disse oplysninger ikke kunne fremlægges, da de underliggende data er fortrolige, jf. grundforordningens artikel 19. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gav Kommissionen imidlertid Eurofer et ikke-fortroligt sammendrag af konsekvensanalysen af de foreslåede foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2. Da denne fremlæggelse af oplysninger kun vedrørte virkningen af foranstaltningerne på det foreslåede niveau, besvarede Eurofer denne fremlæggelse ved at konkludere, at Kommissionen således ikke havde analyseret virkningen af foranstaltningerne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Denne påstand blev kategorisk afvist af Kommissionen. Kommissionen havde faktisk konkluderet, at foranstaltninger på højere niveauer end i henhold til

artikel 7, stk. 2, ikke ville være i overensstemmelse med Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b, i betragtning af de allerede alvorlige konsekvenser af foranstaltninger ved anvendelse af reglen om den lavest mulige told, som er sammenfattet i betragtning 274. Derfor fandt den ikke relevant at fremlægge den beregning af virkningen af foranstaltninger, som den faktisk havde foretaget i henhold til artikel 7, stk. 2a. Selv om de gældende todsatser for Kina og Indonesien blev ændret i overensstemmelse med de fremlagte dumpingmargener, fulgte denne beregning den samme metode som i de fremlagte oplysninger.

- (280) Eurofer påstod endvidere, at indvirkningen på den eneste brugers rentabilitet ville være mindre negativ end antaget af Kommissionen, men under alle omstændigheder mindre alvorlig end virkningen af lavere antidumpingtold på hele EU-erhvervsgrænsen. Eurofer anførte, at den pågældende bruger burde kunne håndtere en omkostningsstigning, og at dens aktiviteter med hensyn til den pågældende vare kun udgør en lille del af dens aktiviteter, og at brugeren derfor ikke ville blive urimeligt påvirket, hvis der fastsættes foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2a. For at underbygge påstanden beregnede Eurofer, at hvis artikel 7, stk. 2a, fandt anvendelse, ville indvirkningen på denne brugers omkostninger være "marginal" og "mindre end 2 %". Eurofer påstod, at denne brugers segment for kulstofstål i væsentlig grad opvejede (med ni gange) brugerens segment for rustfrit stål, og påstod, at der kun skulle tages hensyn til operationer i forbindelse med produktionen af koldvalsede materialer (og varer i efterfølgende produktionsled i segmentet for rustfrit stål) i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser. Den pågældende bruger er en diversificeret virksomhed, hvis økonomiske levedygtighed ikke udelukkende er baseret på produktion af SSHR-varer i efterfølgende produktionsled. Da merværdien af denne brugers aktiviteter i forbindelse med rustfrit stål var lav, måtte virksomheden i vidt omfang anvende de billigst mulige input (sorte bredbånd) for at opnå en fortjeneste. Med henvisning til betragtning (377) i forordningen om midlertidig told anmodede Eurofer også Kommissionen om at fremlægge de væsentligste kendsgerninger, der lå til grund for den vurdering, der blev foretaget med hensyn til denne brugers rentabilitetssituation.
- (281) Disse påstande blev afvist. Kommissionen konstaterede, at Eurofers beregninger var mangelfulde og fastslog, at den pågældende brugervirksomhed tegnede sig for [20-30] %⁽³¹⁾ af den samlede omsætning i den gruppe, som den tilhørte. På grundlag af kontrollerede oplysninger fastslog Kommissionen, at denne brugers fortjeneste i undersøgelsesperioden af varer, hvori der indgik SSHR, var på [1-4] %⁽³²⁾. Forudsat at alle relevante faktorer (navnlig kilder, mængder og priser før told vedrørende indkøb og omsætning af varer i efterfølgende produktionsled) forbliver uændrede i forhold til undersøgelsesperioden, vil indførelsen af en endelig told på niveau med den laveste told bringe brugerens driftsresultat (som også omfattede kulstofstål-baserede varer) tæt på nulpunktet (og [- 2 til - 5] %⁽³³⁾ for varer, hvori der indgår SSHR).
- (282) Kommissionen udelukkede ikke, at den pågældende bruger, som beskæftiger [500-700]⁽³⁴⁾ FT.Æ i varesegmentet for SSHR, vil være i stand til at diversificere og tilpasse sine leverandørkilder og bruge sin markedsstyrke, og at indvirkningen af en sådan lavere told derfor sandsynligvis vil blive delvist begrænset. I tråd med analysen ovenfor konkluderede Kommissionen dog, at en told på et højere niveau end målprisunderbudsmargenen ville skade denne vigtige bruger unødigt.
- (283) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurofer også, at Kommissionen burde fremlægge de nøjagtige varettyper, der indgik i vurderingen af rentabiliteten af varegruppen »SSHR«. Ifølge Eurofer ville disse oplysninger ikke være af fortrolig karakter, da brugeren offentliggør sine varekataloger. Dette ville gøre det muligt for Eurofer at vurdere, om alle varer, der blev taget i betragtning, var relevante for vurderingen, om disse varepriser blev direkte påvirket af omkostningerne ved SSHR, og om de foreslåede foranstaltninger ikke ville resultere i yderligere indtægter for disse varer. Kommissionen konkluderede, at Eurofers påstand var uberettiget og ville kunne afsløre visse fortrolige data for så vidt angår brugeren. For det første understregede Kommissionen, at det klart fremgik af den supplerende fremlæggelse af oplysninger, at kun ekstraomkostninger - som følge af den foreslåede told - ved brugerens indkøb af SSHR, jf. metode i betragtning 371 i forordningen om midlertidig told og betragtning 277 ovenfor og som uddybet i den supplerende fremlæggelse af oplysninger, blev lagt til

⁽³¹⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³²⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³³⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³⁴⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

omkostningerne ved varer i den pågældende varegruppe. Der kan derfor ikke ske en overvurdering af ekstraomkostningerne (og dermed den negative indvirkning på rentabiliteten), hvis Kommissionen havde medtaget varer, der ikke var fremstillet af SSHR i det pågældende segment. For det andet præciserede Kommissionen, at den omhandlede vurdering blev foretaget på den mest omfattende måde, dvs. at den kun omfattede den pågældende brugers salg af alle varer af SSHR i de efterfølgende produktionsled. Omsætningen fra disse varer udgjorde hovedparten af den pågældende brugers omsætning (ikke omsætningen i den gruppe, den tilhørte). Produktspecifikke oplysninger om brugeren, herunder dennes varer i efterfølgende produktionsled fremstillet af SSHR, er tilgængelige via åbne kilder, herunder offentliggjorte kataloger. Kommissionen konkluderede derfor, at Eurofer havde adgang til alle de relevante oplysninger om, hvordan Kommissionen vurderede foranstaltningernes virkninger for brugerens rentabilitet for så vidt angår varegruppen »SSHR«. Påstanden blev derfor afvist.

- (284) Desuden hævdede Eurofer, at fremlæggelsen ikke indeholdt nogen angivelse af brugerens fortjeneste uden told (»den pågældende brugers fortjeneste var på (%«). Disse oplysninger vil imidlertid være afgørende for at vurdere toldens virkning for brugeren. For så vidt angår de øvrige faktiske eller teoretiske oplysninger om fortjeneste kunne oplysningerne fremlægges i intervalform for at bevare fortroligheden. I mangel af disse oplysninger havde klageren mistanke om, at virkningen af tolden på »SSHR-varegruppen« i forhold til brugerens samlede fortjeneste kunne være ubetydelig.
- (285) Denne påstand måtte afvises. Kommissionen mindede om, at princippet om beskyttelse af fortrolige oplysninger fra parter i handelsbeskyttelsessager ikke må bringes i fare. I det foreliggende tilfælde kan offentliggørelsen af en fortjenstmargen hos brugeren (som også konkurrerer med EU-erhvervsgruppen på de efterfølgende produktionsmarkeder), selv om den udtrykkes i intervalform, skade brugerens legitime forretningsmæssige interesser.
- (286) Med hensyn til virkningen på forsyningskæderne hævdede Eurofer også, at den pågældende brugers forretningsmodel, som er baseret på indkøb fra (ofte forurenende) lavprislande med begrænset merværdi, ikke bør fremmes. I denne forbindelse understregede Kommissionen, at det økologiske fodaftryk af importen af den undersøgte vare i henhold til grundforordningen kun kan afhjælpes i begrænset omfang, navnlig ved at justere EU-erhvervsgrænsens målpris i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2d. Sådanne justeringer blev indrømmet i den nuværende undersøgelse, jf. betragtning 333 i forordningen om midlertidig told og bekræftet i betragtning 236 ovenfor. Med hensyn til brugerens forretningsmodel bemærkede Kommissionen også, at brugeren køber en række varer i store mængder fra producenter i Unionen, og at dette er også tilfældet for SSHR. Desuden spiller brugeren en vigtig rolle på de efterfølgende produktionsmarkeder for SSHR, hvor den er den eneste væsentlige ikke-integrerede europæiske producent.
- (287) Endelig gjorde Eurofer gældende, at Kommissionen ikke kan begrænse sin konklusion om virkningen på forsyningskæderne til virkningerne på en enkelt bruger, men at den bør foretage sin vurdering af alle brugere som helhed, uanset om de importerer den pågældende vare eller køber samme vare på hjemmemarkedet. Kommissionen afviste denne påstand. Den pågældende bruger tegnede sig alene for [30-40] % ⁽³⁵⁾ af forbruget på det frie marked for SSHR i undersøgelsesperioden, mens den eneste anden samarbejdsvillige bruger tegnede sig for mindre end 10 % af forbruget. I betragtning af den pågældende brugers betydning og dennes særlige stilling som en del af brugerindustrien fastholdt Kommissionen derfor, at fastsættelsen af tolden i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2a, overordnet set ville have en klart negativ indvirkning på forsyningskæderne for EU-virksomheder.
- (288) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurofer, at Kommissionen ikke havde påvist, at konklusionerne vedrørende den pågældende bruger kunne udvides til at omfatte de ikke samarbejdsvillige brugere. Som nævnt i betragtning 287 tegnede den pågældende bruger sig imidlertid for [30-40] % ⁽³⁶⁾ af forbruget af SSHR på det frie marked. Brugeren tegnede sig også for [60-70] % ⁽³⁷⁾ af importen af SSHR fra de pågældende lande. Det er derfor berettiget at tillægge konklusionerne vedrørende denne bruger en betydelig vægt i analysen af virkningen af den højere told på forsyningskæden, selv om der kun er tale om en enkelt part.

⁽³⁵⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³⁶⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

⁽³⁷⁾ Præcise tal kan ikke oplyses uden at offentliggøre fortrolige oplysninger. Intervallet anses for at være nøjagtigt i lyset af oplysningerne fra de interesserede parter i denne undersøgelse.

6.2.3.4. Bemærkninger til den foreløbige konklusion vedrørende undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 7, stk. 2b

- (289) I forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen, at det ikke er i Unionens interesse at fastsætte niveauet for foranstaltningerne til dumpingniveauet i lyset af de uforholdsmæssigt negative følger heraf for Unionens virksomheder.
- (290) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Eurofer, at Kommissionen ikke burde anvende reglen om den lavest mulige told og handle i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2a. Eurofer gjorde gældende, at i forbindelse med undersøgelsen af Unionens interesser bør alle EU-producenters interesser veje tungere end én enkelt brugers interesser. Eurofer hævdede, at to væsentlige fordrejninger af råmaterialepriserne i Kina og fem i Indonesien berettigede en fastsættelse af tolden dumpingmargenernes niveau. Eurofer nævnte også en betydelig uudnyttet kapacitet i eksportlandene og skønnede, at den uudnyttede kapacitet for rustfrit stål (dvs. ikke kun den undersøgte vare) i Indonesien alene ville være på over 10 mio. ton i 2025 og dermed overstige produktionskapaciteten i Unionen med næsten en tredjedel. Ifølge Eurofer skal virkningen på brugerens forsyningskæde, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2b, afvejes i forhold til virkningerne af fordrejningerne, tilstedeværelsen af uudnyttet kapacitet og konkurrence om råmaterialer. Eurofer tilføjede, at det også var nødvendigt at undlade at anvende reglen om den lavest mulige told, hvis Unionen havde anfægtet de fordrejninger, der blev konstateret i Indonesien i Verdenshandelsorganisationens regi (WTO) ⁽³⁸⁾.
- (291) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Eurofer den påstand, der allerede blev behandlet i betragtning 270-272, om, at Kommissionen uretmæssigt foretog en undersøgelse af Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 21 før undersøgelsen i henhold til artikel 7, stk. 2b. I den henseende henviste Eurofer også til artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union. Eurofer mente, at Kommissionen kunstigt udvidede undersøgelsen af Unionens interesser til at erstatte det binære spørgsmål i undersøgelsen af Unionens interesser i henhold til artikel 21 - »er det i Unionens interesse at indføre foranstaltninger eller ej?« - med et mere åbent spørgsmål - »i hvilket omfang er det i Unionens interesse af indføre foranstaltninger?« - som ikke er foreskrevet i grundforordningen.
- (292) I samme forbindelse hævdede Eurofer, at Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen i artikel 7, stk. 2b, tog uforholdsmæssigt hensyn til kriteriet om »forsyningskæden». I sit høringsindlæg af 12. august 2020 ønskede Eurofer at vide, hvor stor en uudnyttet kapacitet der ville være tilstrækkelig til, at reglen om den lavest mulige told ikke ville blive anvendt, og hvilke komparative ulemper forårsaget af fordrejninger der ville føre til, at reglen om den lavest mulige told ikke ville blive anvendt.
- (293) Desuden hævdede Eurofer, at Kommissionen ikke har vurderet eller taget hensyn til andre »relevante oplysninger«, der har betydning for konklusionen i henhold til artikel 7, stk. 2b, såsom:
- a) den særligt høje grad af fordrejninger af nikkelmalm, navnlig i Indonesien
  - b) det forhold, at kriterierne i grundforordningens artikel 7, stk. 2a, for visse kinesiske producenter af SSHR ikke kun var opfyldt for ét råmateriale, men for mindst to råmaterialer, hvilket betyder, at mindst 34 % (næsten det dobbelte i realiteten) af de råmaterialer, der blev anvendt som input, var genstand for fordrejninger
  - c) det forhold, at et betydeligt antal andre produktionsfaktorer, der direkte eller indirekte anvendes til produktionen af SSHR i både Kina og Indonesien, udover det råmateriale, der opfylder kravene i artikel 7, stk. 2a, er blevet påvirket af fordrejninger som dokumenteret af OECD's database over industrielle råmaterialestriktioner og klagen
  - d) det forhold, at de konstaterede fordrejninger af råmaterialepriserne ikke blot var af varig karakter, men også, for så vidt angår Indonesien, blev forværret efter undersøgelsesperioden i forbindelse med gennemførelsen af et fuldstændigt forbud mod eksport af nikkelmalm i stedet for et forbud mod at eksportere malm med et nikkelinhold på over 1,7 %
  - e) det forhold, at den indonesiske regering ser ud til at have været årsag til en destabilisering af LME-markedet — hvor EU-producenternes input indekseres — hvilket øger fordelene ved de indonesiske og kinesiske forvridninger på nikkel yderligere.

⁽³⁸⁾ WTO, Indonesia – Measures relating to raw materials, DS592, Request for consultations by the European Union, af 22. november 2019.

- (294) Desuden hævdede Eurofer, at Kommissionen begik åbenbare fejl i vurderingen af uforholdsmæssigheden af de toldsats, der var fastsat til dumpingmargenens niveau. Med hensyn til den told, der gælder for Indonesien, hævdede Eurofer, at en told på dumpingmargenniveau på 17,7 % i stedet for skadesmargenen på 17,3 % næsten ikke ville få nogen yderligere finansielle virkninger for den største bruger og ikke kan anses for at påvirke denne bruger uforholdsmæssigt meget. Loyal konkurrence ville derfor blive genoprettet uden at påvirke brugeren. Med hensyn til de toldsats, der gælder for Kina, fremførte Eurofer, at importen fra Kina udviser flere væsentlige forskelle mellem skadesmargenen og dumpingmargenen (fra 87,5 % for Tisco til 4 % for Fujian Fuxin Special Steel). Denne forskel og de høje dumpingmarginer understreger de kinesiske producenters betydelige muligheder for at skade EU-erhvervsgrænsen.
- (295) Disse påstande måtte afvises. Kommissionen erkendte og bekræftede, at der er en betydelig uudnyttet kapacitet i Kina og Indonesien, og at EU-erhvervsgrænsen har en komparativ ulempe i forhold til de kinesiske og indonesiske eksporterende producenter for så vidt angår adgangen til råmaterialer. Som følge heraf er to ud af tre kriterier, der specifikt er fastsat i grundforordningens artikel 7, stk. 2b, med henblik på at vurdere, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at fastsætte tolden i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, faktisk også nødvendige med henblik på anvendelsen af artikel 7, stk. 2a.
- (296) Det omstændighed, at kun et af de tre elementer, der udtrykkeligt er nævnt i grundforordningens artikel 7, stk. 2b, taler imod at fastsætte tolden i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, og den omstændighed, at klageren desuden har identificeret andre ikke-opførte elementer, som også kræver en anvendelse af artikel 7, stk. 2a, kan ikke lægges til grund for en påstand om, at den tredje betingelse, dvs. virkningen på forsyningskæderne, er blevet tillagt en uforholdsmæssig stor vægt. Hvis artikel 7, stk. 2a, skulle anvendes, viste en analyse af det tredje kriterium, virkningen på forsyningskæderne, uforholdsmæssige konsekvenser for brugerindustrien, jf. betragtning 370-377 i forordningen om midlertidig told og bekræftet i betragtning 270-287 ovenfor. Hvis tolden fastsættes på grundlag af dumpingmarginer, vil brugerens overordnede driftsresultat og selv resultatet af dets SSHR-varegruppe faktisk blive væsentligt forringet til niveauer, der ligger langt under de niveauer, der er angivet i betragtning 281. Under disse omstændigheder, hvor en bruger, som skaber betydelig beskæftigelse i Unionen, som tegner sig for størstedelen af importen og en meget betydelig andel af forbruget, og som tydeligvis vil blive alvorligt berørt af tolden, hvis den fastsættes på grundlag af artikel 7, stk. 2a, fører betydningen af konklusionerne i analysen af virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder til den konklusion, at det ikke er i Unionens interesse at anvende artikel 7, stk. 2a. Den omstændighed, at andre elementer, såsom de to andre, der udtrykkeligt er nævnt i artikel 7, stk. 2b, og som blev analyseret af Kommissionen, men også de elementer, der blev fremført af Eurofer, jf. betragtning 291, ville føre til, at artikel 7, stk. 2, ikke blev anvendt, ændrer ikke denne konklusion.
- (297) Hvad angår forskellene mellem dumping- og skadesmarginerne kan det ikke heraf udledes, at fordi forskellen i et af de to pågældende landes tilfælde, nemlig Indonesien, kun er 0,4 procentpoint, ville indførelsen af told på dumpingmargenniveau være uforholdsmæssig. Ligesom for Kina måtte Kommissionen foretage en omfattende vurdering af virkningen af en told på dumpingmargenniveau på baggrund af de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 7, stk. 2b. Da den pågældende brugers fortjenstmargen allerede er relativt lav med en told, der er fastsat til niveauet for skadesmargenen, vil en told, der er 0,4 procentpoint højere, yderligere forværre denne situation.
- (298) Kommissionen var enig med Eurofer i, at der findes andre »relevante oplysninger«, jf. betragtning 287. Disse oplysninger ændrer imidlertid ikke resultatet af ovennævnte analyse. Disse »relevante oplysninger« vedrører faktisk fordrejninger af råmaterialepriserne i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2a, samt deres omfang og virkninger, og Kommissionen har bekræftet, at der findes sådanne fordrejninger. På baggrund af de positive resultater foretog Kommissionen derefter en analyse af Unionens interesser i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b. Ingen af omstændigheder, som Eurofer omtalte som »relevante oplysninger«, har betydning for Kommissionens analyse af virkningen af anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, på forsyningskæderne for EU-virksomheder og ændrer derfor ikke Kommissionens konklusion om, at det ikke er i Unionens interesse at anvende artikel 7, stk. 2a.
- (299) Af disse grunde konkluderede Kommissionen, at den vurdering, der blev foretaget i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2b, var forholdsmæssig og tilstrækkelig.

6.2.3.5. Konklusion

- (300) På dette grundlag foretog Kommissionen en omhyggelig afvejning af alle elementerne og kunne ikke klart konkludere, at det er i Unionens interesse at fastsætte tolden i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2a, og den bekræftede derfor, at foranstaltningerne bør fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2. Kommissionen præciserede også, at denne konklusion udelukkende er baseret på den dokumentation og de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med denne undersøgelse, og uden at det berører de respektive konsultationer i WTO.
- (301) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen derfor, at det ikke er i Unionens interesse at fastsætte niveauet for foranstaltningerne til dumpingniveauet i lyset af de uforholdsmæssigt negative følger heraf for Unionens virksomheder, jf. betragtning 360 i forordningen om midlertidig told.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (302) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger til EU-erhvervsgrenens interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 362-364 i forordningen om midlertidig told.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (303) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 365-367 i forordningen om midlertidig told.

7.3. Brugernes interesser

- (304) Marcegaglia hævdede, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger på sorte bredbånd ikke var i uafhængige brugeres interesse, fordi de gældende beskyttelsesforanstaltninger allerede begrænsede tilstedeværelsen af importerede varer. Efter indførelsen af antidumpingtold vil EU-producenternes priser sandsynligvis stige yderligere. Hvis Kommissionen skulle følge Marcegaglia's påstand om at udelukke sorte bredbånd fra foranstaltningernes anvendelse, ville EU-producenterne blive tvunget til at konkurrere på markedet for sorte bredbånd med import til skadevoldende dumpingpriser. Som anført i afsnit 2 i denne forordning udgør sorte bredbånd tydeligvis en del af den pågældende vare, og der bør gribes ind over for den illoyale konkurrence med hensyn til denne varetype. Desuden er sorte bredbånd tilgængelige fra mange forskellige kilder. Denne påstand blev derfor afvist.
- (305) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende brugernes interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 368-377 i forordningen om midlertidig told. Bemærkninger, der vedrører brugernes interesser i forbindelse med virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder som omhandlet i grundforordningens artikel 7, stk. 2b, behandles under afsnit 6 i nærværende forordning.

7.4. Andre bemærkninger

- (306) Den kinesiske eksporterende producent STSS hævdede, at indførelse af antidumpingtold ikke var i Unionens interesse, da EU-markedet allerede domineres af EU-producenterne. Der er risiko for tab af konkurrence og overdreven koncentration blandt EU-producenterne på EU-markedet.
- (307) Kommissionen minder om, at formålet med antidumpingforanstaltninger netop er at genskabe redelige handelsvilkår og dermed konkurrence på EU-markedet. Påstanden blev derfor afvist.

7.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (308) På baggrund af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 378 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Gældende beskyttelsesforanstaltninger

- (309) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede en række parter, at indførelse af antidumpingtold ville føre til en overdreven beskyttelse af EU-erhvervsgrænen, da EU-erhvervsgrænen for SSHR allerede var beskyttet mod import gennem beskyttelsesforanstaltninger. Den taiwanske eksporterende producent Walsin anmodede om en ændring af gennemførelsesforordning 2019/1382⁽³⁹⁾, som ændrede visse forordninger om indførelse af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger over for stålprodukter, der er genstand for beskyttelsesforanstaltninger, for at undgå en dobbelt foranstaltning på grund af den kombinerede virkning af beskyttelsesforanstaltningerne og den antidumpingtold, der blev indført på varmvalsede flade produkter af rustfrit stål fra Taiwan. Endvidere anmodede virksomheden om en sammenlægning af toldkontingenterne for kategori 8 i gennemførelsesforordning 2019/1382 for så vidt angår Taiwan og Kina.
- (310) For det første ønsker Kommissionen at præcisere, at der ikke er tale om en dobbelt foranstaltning i denne sag. Den undersøgte vare er ganske rigtigt omfattet af stålbeskyttelsesforanstaltninger (varekategori 8) med landespecifikke kontingenter for Kina, Republikken Korea, Taiwan og USA samt et samlet kontingent for alle andre lande. Disse foranstaltninger gælder indtil den 30. juni 2021. Den 3. september 2019 offentliggjorde Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2019/1382, som indeholder alle antidumping- og antisubsidieforanstaltninger vedrørende varer, der også var omfattet af beskyttelsesforanstaltninger, og hvori det blev præciseret, at antidumping- og/eller antisubsidietolden i hvert af disse tilfælde gælder inden for kontingentet, og at når kontingentet er opbrugt, finder den højeste udligningstold og/eller antidumpingtold, på den ene side, og de 25 % af kontingenterne for beskyttelsesforanstaltninger på den anden side, anvendelse. Dette princip finder også anvendelse på de nuværende antidumpingforanstaltninger, og der er derfor ikke tale om en dobbelt foranstaltning.
- (311) Med hensyn til anmodningen om at sammenlægge toldkontingenterne for Taiwan og Kina for så vidt angår kategori 8 i gennemførelsesforordning 2019/1382 kan en sådan anmodning kun fremsættes inden for rammerne af beskyttelsesundersøgelsen og afvises derfor.

8.2. Endelige foranstaltninger

- (312) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrænen yderligere skade. Af de årsager, der er anført i afsnit 6, særlig punkt 6.2.3.4 i denne forordning, bør antidumpingtolden fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.
- (313) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Oprindelsesland	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadestærskel (%)	Antidumpingtold (%)
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Alle andre virksomheder	17,7	17,3	17,3
Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	106,5	19,0	19,0

⁽³⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1382 af 2. september 2019 om ændring af visse forordninger om indførelse af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger over for visse stålprodukter omfattet af beskyttelsesforanstaltninger (EUT L 227 af 3.9.2019, s. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Alle andre virksomheder	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Alle andre virksomheder	7,5	24,2	7,5

- (314) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse todsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i de pågældende lande, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for »alle andre virksomheder«.
- (315) En virksomhed kan anmode om, at dennes individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽⁴⁰⁾. Anmodningen skal indeholde alle de relevante oplysninger, hvoraf det fremgår, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den for virksomheden gældende told.
- (316) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på todsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.
- (317) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere todsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.
- (318) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle todsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle todsatser og pålægge en landsdækkende told.
- (319) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

8.3. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (320) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i denne forordning.

8.4. Tilbagevirkende kraft

- (321) Som nævnt i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen efter anmodning fra klageren importen af visse varmvalsede plader og ruller af rustfrit stål til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.
- (322) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (323) Kommissionens analyse viste ikke nogen yderligere væsentlig stigning i importen ud over omfanget af den import, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden, som fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 4d. Med henblik på denne analyse sammenlignede Kommissionen de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til den sidste hele måned, der gik forud for indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Når man sammenligner de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til og med den måned, hvor der blev indført midlertidige foranstaltninger, kunne der ikke konstateres nogen yderligere væsentlig stigning:

Import af SSHR	UP		September 2019 - marts 2020		September 2019 - april 2020	
	ton	ton/måned	ton	ton/måned	ton	ton/måned
Kina	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonesien	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
I alt	371 224	30 935	192 011	27 430	199 913	24 989

Kilde: Eurostat

- (324) Denne betingelse i grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d), er derfor ikke opfyldt.
- (325) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at opkrævningen med tilbagevirkende kraft af den endelige told den periode, hvor importen blev registreret, ikke var berettiget i denne sag.

9. TILBUD OM TILSAGN

- (326) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav to kinesiske eksporterende producenter tilbud om pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8.
- (327) Kommissionen evaluerede disse tilbud og konkluderede, at godkendelse af sådanne tilsagn ikke ville være mulig inden for rammerne af grundforordningens artikel 8. Dette skyldes især de mange forskellige varettyper, der ikke kan skelnes fra hinanden, og som er omfattet af tilbuddene og varierer betydeligt med hensyn til pris, begrænsningerne i det foreslåede indekseringssystem for at tage hensyn til prisudsving og, for så vidt angår en af virksomhederne skyldes det den komplekse virksomhedsstruktur.
- (328) Det store antal varettyper, for hvilke der blev afgivet tilbud om tilsagn, indebærer en høj risiko for krydskompensation med de dyrere varettyper, der muligvis sælges under den foreslåede minimumsimportpris (»MIP») og deklarerer som billigere varettyper, der også er omfattet af tilsagnet.

- (329) Der er også alvorlige risici for overvågning og kompensation i forbindelse med Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. (»TISCO«), som STSS tilhører. TISCO er en stor jern- og stålgruppe, der er aktiv inden for udvinding af jernmalm, stålproduktion og -forarbejdning samt distribution og handel af varer. På grund af varernes art kan det ikke udelukkes, at gruppen sælger eller vil sælge forskellige varer, herunder den pågældende vare, til de samme kunder. Sådanne transaktioner kan ikke overvåges af Kommissionen for at sikre, at minimumsimporthsimportprisen overholdes for den pågældende vare, og at tilsagnet gennemføres effektivt.
- (330) Desuden tilbyder begge virksomheder i deres tilsagn en kvartalsindeksering, som henviser til pristilbud på den færdige vare i stedet for råmateriale. Den foreslåede indeksering blev ikke fundet hensigtsmæssig, og under hensyntagen til en række forskellige typer varer vil overvågningen også være besværlig, om ikke praktisk umulig.
- (331) Kommissionen sendte et brev til begge ansøgere med en begrundelse for afvisningen af deres respektive tilbud og gav dem mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.
- (332) Kommissionen modtog et svar fra STSS, hvori virksomheden reviderede visse dele af pristilsagnet, herunder niveauet for den foreslåede minimumsimporthsimportpris. Dette reviderede pristilsagn blev imidlertid indsendt efter den lovbestemte frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8. Virksomheden kunne have afgivet et pristilsagn siden indførelsen af midlertidige foranstaltninger, men indsendte først pristilsagnet den sidste dag i den lovbestemte frist, dvs. 5 dage før fristen for fremsættelse af bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Som nævnt ovenfor fremlagde STSS en revideret udgave af pristilsagnet efter den gældende frist, og pristilsagnet blev derfor afvist.
- (333) På trods af virksomhedens bestræbelser på at forenkle det oprindelige tilbud om tilsagn med hensyn til antallet af minimumsimporthsimportpriser og visse tilsagn med hensyn til salgskanaler og EU-salg af andre varer foretaget af virksomhederne i TISCO-gruppen, ville gruppens meget komplekse virksomhedsstruktur og niveauet for minimumsimporthsimportprisen øge sandsynligheden for krydskompensation, hvis tilsagnet blev godtaget. Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner om, at det ville være praktisk umuligt at foretage en effektiv overvågning af tilsagnet.
- (334) Af de årsager, der er anført i betragtning 327-333 blev begge tilbud om pristilsagn afvist.

10. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (335) I henhold til artikel 109 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴¹⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (336) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på fladvalsede varer af rustfrit stål, også i ruller (herunder varer tilskåret i længder og smalt båndjern), kun varmvalsede, og med udelukkelse af varer, der ikke er i ruller, af bredde 600 mm eller mere og af tykkelse over 10 mm, i øjeblikket er henhørende under HS-kode 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 og 7220 12, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Indonesien.

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de under stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Indonesien	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Alle andre virksomheder	17,3	C999
Folkerepublikken Kina	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,5	C546
	Alle andre virksomheder	19,0	C999
	Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1
Tang Eng Iron Works Co. Ltd.		4,1	C031
Walsin Lihwa Co.		7,5	C548
Alle andre virksomheder		7,5	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/508, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Der opkræves ikke en endelig antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på den registrerede import. Data indsamlet i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/104 opbevarer ikke længere.

Artikel 4

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina og pålægge dem en passende vejret gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- a) denne ikke eksporterer de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Folkerepublikken Kina i undersøgelsesperioden (1. juli 2018-30. juni 2019),
- b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og
- c) denne enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden,

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. oktober 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formanden
